

DE RAAD DER GEMEENTE DEURNE

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 12 mei 2020, nr. 17;

gezien de tussenuitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 5 februari 2020 (201801850/2/R2) en van 26 februari 2020 (201801850/3/R2);

gehoord de commissie Omgeving van 23 juni 2020;

overwegende dat:

- de Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied op 19 december 2017 is vastgesteld;
- het vastgestelde bestemmingsplan met ingang van 9 februari 2018 gedurende 6 weken ter inzage heeft gelegen;
- er binnen de daarvoor geldende termijn 35 beroepen zijn ingediend bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State;
- de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op 5 februari en op 26 februari twee tussenuitspraken heeft gedaan in 5 van deze beroepen;
- de gemeenteraad de opdracht gekregen heeft om, met inachtneming van de uitspraken, binnen 26 weken na verzending van deze uitspraken –kort gezegd- de geconstateerde gebreken te herstellen;
- in het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 12 mei 2020 is aangegeven op welke wijze de door de Afdeling geconstateerde gebreken hersteld kunnen worden;
- de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft bepaald dat bij de voorbereiding van het vervangende besluit de openbare voorbereidingsprocedure van Afdeling 3.4. van de Algemene wet bestuursrecht niet hoeft te worden gevolgd;

gelet op de bepalingen van de Wet ruimtelijke ordening, het Besluit ruimtelijke ordening en de Algemene wet bestuursrecht;

BESLUIT

1. in te stemmen met de bijgevoegde 'Notitie onderzoek naar aanleiding van tussenuitspraken 5 beroepen van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State';
2. in de Derde herziening bestemmingsplan buitengebied, zoals die is vastgesteld op 19 december 2017, naar aanleiding van genoemde tussenuitspraken, de volgende wijzigingen door te voeren:
 - A. in artikel 16.1 van de Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied onder d de passage *'en overige voorzieningen ten behoeve van recreatieve fietsverbindingen zoals bijvoorbeeld een vlondervoorziening'* te schrappen;
 - B.1. aan artikel 3.2.4. van de Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied sub f toe te voegen: *'de opvang- en lozingsvoorzieningen die als zodanig op de verbeelding zijn aangeduid'*;
 - B.2. aan artikel 3.5.9 van de regels lid c toe te voegen: *'ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch – verharding'*;

- B.3. op de verbeelding op de locatie *Bosweg 3* de aanduiding '*opvang en lozingsvoorziening toegestaan*' op te nemen.
- B.4. op de verbeelding op de locatie *Trienenbergweg 7* de aanduiding '*opvang en lozingsvoorziening toegestaan*' op te nemen.
- C.1. op de verbeelding aan het perceel Soemeersingel 149 de aanduiding '*specifieke vorm van wonen - 16 aan huis-verbonden-bedrijf consultancy- en coachingspraktijk toegestaan*' toekennen;
- C.2. op de verbeelding aan het perceel Soemeersingel 149 de aanduiding '*specifieke vorm van wonen -17 – bed en breakfast toegestaan*' toekennen;
- C.3. dit als volgt opnemen in de tabel van artikel 17.3.2.

Aanduiding	Adres	Toegestane activiteit	Maximale bedrijfsvloer-oppervlakte
Specifieke vorm van wonen -16	Soemeersingel 149	Consultancy- en coachingspraktijk	100 m2
Specifieke vorm van wonen - 17	Soemeersingel 149	Bed & breakfast	250 m2

- C.4. in artikel 17.3.2. onder c invoegen: 'en ter plaatse van de aanduiding specifieke vorm van wonen-17';
 - D.1 de aanvullende motivering (zoals opgenomen in Notitie onderzoek 5 beroepen) ten aanzien van het beroep Goorsebergweg 12 vaststellen en concluderen dat terecht is afgezien van het opnemen van een planregeling die bewoning van de woning Goorsebergweg 12 door 'elke derde' toestaat;
 - D.2. op de bedrijfswoning Goorsebergweg 12 de gebiedsaanduiding *wetgevingszone – woning met persoonsgebonden overgangsrecht* leggen, met daaraan gekoppeld planregel artikel 34.3. Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied;
 - D.3. op de vergunde mantelzorgwoning op de locatie Goorsebergweg 12 de gebiedsaanduiding *wetgevingszone – woning met persoonsgebonden overgangsrecht* leggen, met daaraan gekoppeld planregel artikel 34.3. Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied;
3. deze wijzigingen vast te stellen als 'Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied', met de daarbij behorende toelichting en bijlagen, met het identificatienummer NL.IMRO.0762.BP201601-C006 en ondergrond o_NL.IMRO.0762.BP201601-C006.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 7 juli 2020.

De griffier,

(R.J.C.M. Rutten)

De voorzitter,

(H.J. Mak)

Rechtsmiddelen:

Als u het niet eens bent met dit besluit en u wordt door dit besluit rechtstreeks in uw belang getroffen, kunt u hiertegen beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, mits u tijdig een zienswijze

op het ontwerpbesluit bij het college naar voren heeft gebracht of aantoon dat u redelijkerwijs niet in staat bent geweest uw zienswijze bij het college naar voren te brengen.

Een belanghebbende die bezwaar heeft tegen de wijzigingen die de gemeenteraad bij de vaststelling in het plan heeft aangebracht, kan eveneens beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Beroep instellen kan tot zes weken na de dag van terinzagelegging van het besluit. In het beroepschrift moet u tenminste het volgende opnemen: uw naam en adres, de datum, een omschrijving van het besluit waartegen u beroep instelt en de reden(en) van het beroep. U moet het beroepschrift ook ondertekenen.

Het instellen van beroep schorst de werking van het besluit niet. Daarom kunt u als u een spoedeisend belang heeft de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State verzoeken een voorlopige voorziening te treffen (bijvoorbeeld schorsing van het besluit). Aan het instellen van beroep en het indienen van een verzoek om voorlopige voorziening zijn kosten verbonden.

Het postadres van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State is: Postbus 20019, 2500 EA in 's-Gravenhage.

Kijkt u voor meer informatie op http://www.raadvanstate.nl/onze_werkwijze/bestuursrechtspraak/ of informeert u bij de afdeling publieksvoorlichting van de Afdeling Bestuursrechtspraak in 's-Gravenhage (tel. 070 - 426 42 51 of 070 - 426 40 33).

Uitspraak 201801850/1/R2

ECLI	ECLI:NL:RVS:2020:881
Datum uitspraak	25 maart 2020
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 19 december 2017 heeft de raad van de gemeente Deurne het bestemmingsplan "Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied" vastgesteld. Het plan is de derde herziening van het op 11 december 2007 door de raad vastgestelde bestemmingsplan "Buitengebied" en volgt het op 28 januari 2014 door de raad vastgestelde plan "Tweede herziening bestemmingsplan Buitengebied" op. Het plangebied beslaat het hele buitengebied van de gemeente Deurne. Met het plan wordt onder meer de Verordening ruimte 2014, actualisatie 2017 (hierna: de Verordening ruimte) verwerkt in de planregels, wordt gemeentelijk beleid in het plan vastgelegd en is een vereenvoudiging van de regels doorgevoerd. Tegen het plan zijn 32 beroepen ingesteld. Het merendeel van de personen die beroep hebben ingesteld richt zich tegen de planregeling voor hun eigen gronden.

Volledige tekst

201801850/1/R2.

Datum uitspraak: 25 maart 2020

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

1. [appellant sub 1], wonend te Liessel, gemeente Deurne,
2. [appellant sub 2A] en [appellante sub 2B], gevestigd te Vlierden, gemeente Deurne,

3. Afdeling Deurne van de Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie, gevestigd te Deurne (hierna: ZLTO),

en

de raad van de gemeente Deurne,

verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 19 december 2017 heeft de raad het bestemmingsplan "Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben onder andere [appellant sub 1], [appellant sub 2A] en ZLTO beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 januari 2020, waar [appellant sub 2A], bijgestaan door mr. R.A.M. Verkooijen, advocaat te Deurne, en ZLTO, vertegenwoordigd door [gemachtigde], de raad, vertegenwoordigd door mr. C.G.M. Claessens en C.C. van Vliet, zijn verschenen.

Voorts zijn ter zitting provinciale staten van Noord-Brabant, vertegenwoordigd door mr. E.F.M. Vos, gehoord.

Overwegingen

Inleiding

1. Het plan is de derde herziening van het op 11 december 2007 door de raad vastgestelde bestemmingsplan "Buitengebied" en volgt het op 28 januari 2014 door de raad vastgestelde plan "Tweede herziening bestemmingsplan Buitengebied" op. Het plangebied beslaat het hele buitengebied van de gemeente Deurne. Met het plan wordt onder meer de Verordening ruimte 2014, actualisatie 2017 (hierna: de Verordening ruimte) verwerkt in de planregels, wordt gemeentelijk beleid in het plan vastgelegd en is een vereenvoudiging van de regels doorgevoerd.

Tegen het plan zijn 32 beroepen ingesteld. Het merendeel van de personen die beroep hebben ingesteld richt zich tegen de planregeling voor hun eigen gronden. De Afdeling heeft er in dit geval niet voor gekozen om alle beroepen op één zitting te behandelen en in één uitspraak op te nemen, maar die beroepen op meerdere afzonderlijke zittingsdagen te behandelen en de beroepen per zittingsdag in één uitspraak op te nemen. In deze uitspraak komen drie beroepen aan de orde.

Toetsingskader

2. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. De Afdeling stelt niet zelf vast of het plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, maar beoordeelt aan de hand van die gronden of de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

3. In een aantal beroepen komt bovendien de exceptieve toetsing van de Verordening ruimte aan de orde. Algemeen verbindende voorschriften die geen wet in formele zin zijn kunnen door de rechter in een geding waarin een daarop berustend besluit betrokken is, worden getoetst op rechtmatigheid, in het bijzonder aan hogere regelgeving. Voorts kunnen aan de inhoud of de wijze van de totstandkoming van een algemeen verbindend voorschrift zodanige gebreken kleven dat dit voorschrift om die reden niet kan dienen als grondslag voor daarop in concrete gevallen te nemen beslissingen. Bij die niet rechtstreekse toetsing van het algemeen verbindend voorschrift vormen de algemene rechtsbeginselen en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur een belangrijke richtsnoer, waarbij de toetsing wordt verricht op de wijze als door de Afdeling - in navolging van de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 1 juli 2019 (ECLI:NL:CRVB:2019:2016) - is uiteengezet in zijn haar uitspraak van 12 februari 2020 (ECLI:NL:RVS:2020:452). Zoals in die uitspraak is overwogen, kan enkele strijd met formele beginselen als het beginsel van zorgvuldige besluitvorming en het motiveringsbeginsel niet leiden tot het onverbindend verklaren van een algemeen verbindend voorschrift. Dat laat onverlet dat, indien als gevolg van een gebrekkige motivering of onzorgvuldige voorbereiding door de rechter niet kan worden beoordeeld of er strijd is met hoger regelgeving, de algemeen beginselen van behoorlijk bestuur of de algemene rechtsbeginselen, dit ertoe kan leiden dat de bestuursrechter een algemeen verbindend voorschrift buiten toepassing laat en een daarop berustend voorschrift vernietigt.

Het beroep van [appellant sub 1]

4. [appellant sub 1] woont aan [locatie 1] te Liessel, gemeente Deurne. Hij exploiteert daar een intensieve veehouderij. [appellant sub 1] kan zich niet verenigen met het plan omdat hij vreest daardoor te worden beperkt in zijn uitbreidingsmogelijkheden.

5. [appellant sub 1] betoogt primair dat de stalderingsregeling in artikel 26.1 van de Verordening ruimte, waaraan met artikel 3, lid 3.4.2, onder g, van de planregels toepassing is gegeven, niet noodzakelijk is met het oog op een goede ruimtelijke ordening als bedoeld in artikel 4.1 van de Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro). Artikel 26.1 van de Verordening kan dan ook niet op deze bepaling in de Wro worden gebaseerd.

Daartoe voert [appellant sub 1] aan dat een causaal verband ontbreekt tussen een planontwikkeling enerzijds en de in de stalderingsregeling vereiste sloop of herbestemming van een bestaand dierenverblijf van een hokdierhouderij anderzijds, omdat die sloop of herbestemming op een geheel andere locatie mag plaatsvinden dan de planontwikkeling. Daardoor ligt aan de stalderingsregeling geen ruimtelijk belang ten grondslag. Bovendien kan volgens de stalderingsregeling ook worden volstaan met een herbestemming van de intensieve veehouderij, waardoor de regeling een milieuhygiënisch belang dient en niet een ruimtelijk belang. Ook valt niet in te zien waarom er meer oppervlak aan bedrijfsbebouwing gesloopt of herbestemd moet worden dan waarin de beoogde ontwikkeling voorziet. Volgens [appellant sub 1] is ook de noodzaak van de stalderingsregeling niet onderbouwd, omdat de bestaande sectorale regelgeving voor de intensieve veehouderij afdoende is en staldering daar niets aan toevoegt.

[appellant sub 1] stelt in dit verband verder dat artikel 26.1 van de Verordening onevenredig bezwarend is, omdat de stalderingsregeling een vergaande financiële wissel trekt op de door haar beoogde ontwikkeling en deze regeling veehouderijen in Noord-Brabant zonder noodzaak bedrijfseconomisch op achterstand zet ten opzichte van andere veehouderijen.

[appellant sub 1] betoogt subsidiair dat artikel 3, lid 3.4.2, onder g, van de planregels ten onrechte niet voorziet in de mogelijkheid om de aanwezigheid van het door of namens het

college uit te geven stalderingsbewijs als voorwaardelijke verplichting in de omgevingsvergunning voor bouwen op te nemen. Dit zou ertoe strekken dat het stalderingsbewijs er pas hoeft te zijn op het moment dat er daadwerkelijk gebouwd wordt. Artikel 26.1, tweede en derde lid, van de Verordening ruimte staat daaraan volgens hem niet in de weg, omdat het stalderingsbewijs voor bestaande bedrijven volgens [appellant sub 1] is gekoppeld aan het oprichten of de ingebruikname van een gebouw als dierenverblijf. Deze bepaling gaat volgens [appellant sub 1] boven een beleidsregel of andere toepassing of uitleg van het voorschrift. Ook het evenredigheidsbeginsel dwingt tot de mogelijkheid om de aanwezigheid van het stalderingsbewijs als voorwaardelijke verplichting in een omgevingsvergunning op te nemen. [appellant sub 1] verwacht dat er geen financiering kan worden verkregen voor sloop of herbestemming van bebouwing elders voorafgaand aan de beslissing op vergunningaanvragen. De nu in de planregels opgenomen stalderingseis belemmert daardoor volgens hem in feite iedere ontwikkeling.

5.1. In de uitspraak van 7 november 2018, [ECLI:NL:RVS:2018:3609](#), heeft de Afdeling naar aanleiding van gelijklopende gronden en argumenten geoordeeld dat artikel 26.1 van de Verordening niet in strijd is met artikel 4.1, eerste lid, van de Wro en dat artikel 26.1 van de Verordening ruimte geen ruimte biedt om de aanwezigheid van een stalderingsbewijs als een voorwaardelijke verplichting in de omgevingsvergunning voor bouwen op te nemen. Ook achtte de Afdeling onvoldoende aannemelijk dat geen financiering zal kunnen worden verkregen voor sloop of herbestemming van bebouwing elders binnen het stalderingsgebied voordat op vergunningaanvragen wordt beslist. De Afdeling ziet naar aanleiding van het door [appellant sub 1] - die niet ter zitting is verschenen om zijn gronden en argumenten toe te lichten - aangevoerde, geen aanleiding om tot een ander oordeel te komen.

Het betoog slaagt niet.

6. [appellant sub 1] vreest verder dat het plan op het naast zijn perceel gelegen perceel, [locatie 2], ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk maakt die hem in zijn bedrijfsvoering zullen beperken. Hij stelt in dit verband dat in bijlage 10 van de planregels ten onrechte een vergunning is opgenomen voor het realiseren van een loods en afwijkend gebruik van gronden ter plaatse van het perceel [locatie 2]. Hij stelt dat deze vergunning is geweigerd en dat dit weigeringsbesluit in rechte onaantastbaar is geworden. Volgens [appellant sub 1] was deze vergunning in het ontwerpplan nog niet in de betreffende bijlage opgenomen en hebben de over het ontwerpplan ingediende zienswijzen geen aanleiding gegeven voor het opnemen in bijlage 10 van de planregels van deze niet verleende vergunning.

6.1. Artikel 29, lid 29.2, van de planregels luidt:

"Bouwwerken die zijn opgenomen in bijlage 10 van deze regels worden geacht in overeenstemming te zijn met de bouwregels van dit bestemmingsplan".

Artikel 30, lid 30.1, onder b, van de planregels luidt:

"Onder strijdig gebruik wordt in ieder geval niet verstaan het gebruik zoals vergund conform artikel 2.1, eerste lid, onder c, en artikel 2.12, eerste lid, onder a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: de Wabo) voor zover opgenomen in bijlage 10 bij deze regels."

In bijlage 10 bij de planregels is onder meer opgenomen:

"HZ-2016-1108 Het realiseren van een loods en het ander gebruik van gronden [locatie 2] te Liessel".

6.2. Artikel 29, lid 29.2, van de planregels is geplaatst onder het kopje "Vergunde bouwwerken omgevingsvergunning afwijken bestemmingsplan". Ter zitting is naar voren gekomen dat de raad heeft beoogd uitsluitend vergunde bouwwerken en vergund gebruik te reguleren. Vaststaat dat ten tijde van de vaststelling van het plan geen op het perceel [locatie 2] betrekking hebbende omgevingsvergunning was verleend. In zoverre heeft de raad voor de locatie [locatie 2] niet geregeld wat hij beoogd heeft te regelen. Gelet hierop is het plan, voor zover daarbij in bijlage 10 bij de planregels een omschrijving bij het adres [locatie 2] is opgenomen, in strijd met de vereiste zorgvuldigheid als bedoeld in artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) vastgesteld.

Het betoog slaagt.

Het beroep van [appellant sub 2A]

Ingetrokken beroepsgrond

7. Ter zitting heeft [appellant sub 2A] zijn beroepsgrond, gericht tegen de in artikel 3, lid 3.4.2, onder f, van de planregels opgenomen voorwaarde, ingetrokken.

Dierenverblijven en daartoe behorende voorzieningen

8. [appellant sub 2A] is gevestigd aan de [locatie 3] te Vlierden, gemeente Deurne. [appellant sub 2A] exploiteert daar een intensieve veehouderij.

[appellant sub 2A] betoogt dat artikel 26.1 van de Verordening ruimte, gelezen in samenhang met artikel 1, lid 28 van die verordening, onverbindend is. Gelet hierop hadden de op die verordening gebaseerde artikel 3, leden 3.2.2, onder a, en 3.4.2, onder g, van de planregels in samenhang gelezen met artikel 1, lid 1.45, van de planregels reeds hierom niet zo mogen worden vastgesteld. [appellant sub 2A] stelt dat onduidelijk is wat onder de woorden "daartoe behorende voorzieningen" in de definitiebepaling van het begrip "dierenverblijf", zoals opgenomen in artikel 1, lid 1.28, van de Verordening ruimte, die overeenkomt met artikel 1, lid 1.45, van de planregels, moet worden verstaan. Artikel 1, lid 1.28, van de Verordening ruimte is in zoverre in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel vastgesteld, zo stelt [appellant sub 2A]. Volgens [appellant sub 2A] ligt het, gelet op de tekst van artikel 3, lid 3.4.2, van de planregels, overigens voor de hand dat met "daartoe behorende voorzieningen" alleen verblijven worden bedoeld waar daadwerkelijk dieren worden gehouden. Het zou namelijk vreemd zijn om voorwaarden over geurbelasting en luchtkwaliteit, die in die bepaling worden gesteld, op te nemen voor bebouwing waar geen dieren worden gehouden. Een andere uitleg zou bovendien leiden tot strijd met het gelijkheidsbeginsel omdat een werktuigenloods bij een ander agrarisch bedrijf dan een veehouderij bij recht zou zijn toegestaan, terwijl eenzelfde werktuigenloods bij een veehouderij alleen door middel van afwijking zou zijn toegestaan. Dit laatste zou verder meebrengen dat artikel 3, lid 3.4.2, van de planregels niet ruimtelijk relevant zou zijn.

Volgens [appellant sub 2A] is het in artikel 1, lid 1.28, van de Verordening ruimte opgenomen begrip "dierenverblijven" bovendien te ruim omschreven. Blijkens de toelichting op artikel 26.1 van de Verordening ruimte is het de bedoeling dat ook luchtwassers, brijkeukens en ventilatiekanalen tot de "daartoe behorende voorzieningen" worden gerekend. Dit betekent dat ook aan de stalderingseisen moet worden voldaan als een stal enkel met dergelijke voorzieningen wordt uitgebreid, zo stelt [appellant sub 2A]. Volgens [appellant sub 2A] heeft dit aanzienlijke gevolgen voor zijn bedrijf omdat bestaande planologische uitbreidingsmogelijkheden daardoor worden ingeperkt. Ook belemmert deze regeling het treffen van milieumaatregelen.

8.1. Het begrip "dierenverblijf" is in artikel 1, lid 1.28, van de Verordening ruimte en artikel 1, lid 1.45, van de planregels gedefinieerd als gebouw voor het houden van landbouwhuisdieren, inclusief de daartoe behorende voorzieningen.

Uit de tekst van artikel 1, lid 1.28, van de Verordening ruimte blijkt dat met de daar genoemde "daartoe behorende voorzieningen" bedoeld wordt op voorzieningen die deel uitmaken van gebouwen waarin landbouwhuisdieren worden gehouden. Dat kunnen zowel inpandige als uitpandige delen van het gebouw betreffen. Blijkens de toelichting is daarmee beoogd om de rechtsonzekere situatie te voorkomen waarin onduidelijk is welke delen van een gebouw waar landbouwhuisdieren worden gehouden wel en welke delen van een dergelijk gebouw niet tot een dierenverblijf worden gerekend. Gelet op de tekst van artikel 1, lid 1.28, van de Verordening ruimte worden met de in die bepaling genoemde "daartoe behorende voorzieningen", anders dan [appellant sub 2A] vreest, geen gebouwen bedoeld die niet kwalificeren als bestaand dierenverblijf als bedoeld in artikel 26.1, vierde lid, van de Verordening ruimte, zoals bijvoorbeeld werktuigbouwloodsen. Voorzieningen, zoals luchtwassers, brijkeukens en ventilatiekanalen, die buiten een gebouw waar landbouwhuisdieren worden gehouden worden aangebracht en die daarvan geen onderdeel daarvan uitmaken, worden dus niet tot dierenverblijf als bedoeld in artikel 1, lid 1.28, gerekend.

Nu duidelijk is wat wordt bedoeld met de "daartoe behorende voorzieningen", zoals opgenomen in artikel 1, lid 1.28, van de Verordening ruimte, bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat deze bepaling onverbindend is wegens strijd met het rechtszekerheidsbeginsel.

Het betoog slaagt niet.

8.2. Omdat werktuigbouwloodsen, gelet op wat de Afdeling onder 8.1 heeft overwogen, niet tot dierenverblijf worden gerekend, komt de Afdeling niet meer toe aan het betoog van [appellant sub 2A] dat een andere uitleg dan die van de Afdeling in 8.1 in strijd zou zijn met het gelijkheidsbeginsel en dat de regeling daarom ruimtelijke relevantie zou ontberen.

8.3. Over het betoog van [appellant sub 2A] dat de stalderingsregeling ten onrechte ook geldt wanneer een stal enkel wordt uitgebreid met inpandige voorzieningen, zoals luchtwassers, brijkeukens of ventilatiekanalen, maar de oppervlakte waar dieren daadwerkelijk verblijven niet toeneemt, overweegt de Afdeling het volgende.

Op grond van artikel 26.1, tweede lid, van de Verordening ruimte is de stalderingsregeling onder meer van toepassing als de oppervlakte dierenverblijf voor een hokdierhouderij binnen het bouwperceel toeneemt. Mede gelet op wat onder 8.1 over de definitiebepaling in artikel 1, lid 1.28 van de Verordening ruimte is overwogen, is de stalderingsregeling ook van toepassing in het geval de oppervlakte van het dierenverblijf wordt vergroot voor inpandige voorzieningen, zoals luchtwassers, brijkeukens of ventilatiekanalen, maar de oppervlakte van het dierenverblijf niet wordt vergroot om meer dieren te houden. Blijkens de toelichting van artikel 26.1 is het vanuit het streven naar een zo eenvoudig mogelijke en eenduidige regeling niet gewenst om binnen een gebouw onderscheid te maken tussen delen waar wel en waar geen dieren worden gehouden. Daarom hebben provinciale staten ervoor gekozen dat de stalderingsregeling uitgaat van de oppervlakte van het gehele dierenverblijf, inclusief de daartoe behorende voorzieningen zoals luchtwassers, brijkeukens en ventilatiekanalen.

Niet is uitgesloten dat dit, zoals [appellant sub 2A] stelt, gevolgen kan hebben voor de bedrijfsvoering van [appellant sub 2A] en dat dit hem ervan zou kunnen weerhouden om milieumaatregelen te treffen. Blijkens de toelichting van de Verordening ruimte hebben

provinciale staten deze negatieve gevolgen van de wijze waarop de stalderingsregeling in artikel 26.1 en artikel 1, lid 1.28, is vormgegeven, bij het voorbereiden van de stalderingsregeling meegenomen in hun afweging. Die negatieve gevolgen zijn naar het oordeel van de Afdeling niet onevenredig bezwarend gelet op het belang bij een eenduidige uitvoerbare regeling. Daarbij betreft de Afdeling dat er ook situaties kunnen zijn waarin [appellant sub 2A] meer dieren kan houden zonder dat de stalderingsregeling van toepassing is, bijvoorbeeld door functies buiten een stal te plaatsen. Het betoog slaagt niet.

Zorgvuldigheidsvereiste

9. [appellant sub 2A] betoogt voorts dat de in artikel 3, lid 3.4.2, onder g, en artikel 4, lid 4.4.2, onder g, van de planregels vervatte regeling niet zo had mogen worden vastgesteld omdat deze is gebaseerd op artikel 26.1 van de Verordening ruimte en deze laatste bepaling onverbindend is omdat deze bepaling in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) is voorbereid. Hij stelt hiertoe dat provinciale staten ten onrechte geen onderzoek hebben verricht naar de uitvoerbaarheid van de regeling op bedrijfsniveau. Hij stelt in dit verband dat de stalderingsregeling tot gevolg heeft dat niet kan worden uitgebreid omdat slechts een beperkt aantal vierkante meters bebouwing voor staldering beschikbaar is dan wel dat deze slechts tegen woekerprijzen kunnen worden aangekocht. Daarbij is van belang dat dierenverblijven die niet vergund en daadwerkelijk in gebruik zijn niet in aanmerking komen voor staldering. Bovendien is met de regeling geen ruimtelijk belang gediend, nu stallen die leegstonden niet voor de staldering meetellen, terwijl een afname van leegstaande gebouwen net zo goed leidt tot afname van verstening.

9.1. In de toelichting op artikel 26.1 van de Verordening ruimte is aangegeven dat stalderen is vereist bij het oprichten van nieuwe dierenverblijven. Blijkens de toelichting zijn er twee belangrijke overwegingen om tot staldering over te gaan. Dit zijn:

"- Tegengaan van verdere regionale concentratie: De veehouderij, het sterkst de varkenshouderij, heeft zich de afgelopen jaren geconcentreerd in delen van Oost- en Midden-Brabant. Hierdoor is, ondanks de afgenomen emissies en overlast per dier, de druk op mens en natuur in deze delen van Brabant onvoldoende afgenomen. Om een verdere concentratie van de veehouderij tegen te gaan, is het nodig om op regionale schaal de omvang van de veestapel te begrenzen, zodat de inspanningen om te komen tot de gewenste transitie naar zorgvuldige veehouderij effectiever zijn. Het is in het belang van de veehouderij en van andere economische sectoren dat de impact op de omgeving van de veehouderij snel en effectief verlaagd wordt. Dan kan de maatschappelijke waardering terugkeren en ontstaat er fysieke en sociale ruimte voor ontwikkeling van bedrijven. Om dit proces te versnellen, is het wenselijk om meer dierenverblijven op te heffen dan er bij komen. Hiervoor stellen wij nu in de regels een percentage voor van 10 %. Dit versnelt het proces.

- Tegengaan van leegstand: Uit het onderzoek "Leegstand agrarisch vastgoed Noord-Brabant" (Alterra, maart 2016) blijkt dat de problematiek van leegstand zich de komende jaren vooral manifesteert in het oosten en zuiden van Brabant waar veel veehouderijen aanwezig zijn. Kansen en mogelijkheden voor hergebruik zijn daarbij beperkt. Het voorkomen en opheffen van leegstand is daarom belangrijk. Zowel uit oogpunt van landschappelijke kwaliteit als vanuit veiligheid (criminaliteit). Net als in andere economische sectoren is de sector daarvoor in eerste instantie zelf verantwoordelijk. Gelet op de omvang van de opgave, vinden wij het echter gewenst om het tegengaan van leegstand te ondersteunen. Vanuit zorgvuldig ruimtegebruik is het niet wenselijk om de bouw van nieuw agrarisch vastgoed onverminderd

door te laten gaan. Aan de andere kant is agrarisch hergebruik van de vrijkomende opstallen vaak niet wenselijk omdat het oudere stalsystemen betreft of omdat de opstallen op minder gunstige locaties liggen. Daarom omhelst het voorstel dat niet meer functioneel vastgoed wordt gesaneerd. Met staldereen leggen wij in eerste instantie een koppeling tussen het oprichten van diervverblijven op de ene plek en de sloop op een andere plek. Dit vermindert toekomstige leegstand omdat het daarbij om diervverblijven gaat die nu nog in gebruik zijn." Uit het voorgaande volgt dat, anders dan [appellant sub 2A] veronderstelt, het terugdringen van versterking niet het primaire doel is van de staldereenregeling. Reeds daarom volgt de Afdeling [appellant sub 2A] niet in zijn betoog dat er geen ruimtelijk belang is omdat stallen die leegstonden niet voor de staldereen meetellen. Evenmin valt in te zien dat onvoldoende inzicht bestaat in de uitvoerbaarheid van de staldereenregeling op bedrijfsniveau en dat daarnaar daardoor verder onderzoek had moeten worden verricht. Hierbij is van belang dat de Afdeling in haar uitspraak van 7 november 2018, [ECLI:NL:RVS:2018:3609](#), naar aanleiding van een betoog dat artikel 26.1 van de Verordening ruimte onevenredig bezwarend is, heeft gewezen op het standpunt van het college van gedeputeerde staten dat gelet op het onderzoek "Leegstand agrarisch vastgoed Noord-Brabant" van Alterra van maart 2016 de verwachting is gerechtvaardigd dat in ieder geval vanaf 2020, wanneer de tijdelijke regeling in het Besluit Huisvesting Veehouderij eindigt, voldoende staldereenmeters beschikbaar zullen zijn. [appellant sub 2A] heeft geen gegevens aangedragen die aanleiding geven voor een ander oordeel. Dat de staldereenregeling een vergaande financiële wissel trekt op een door hem beoogde ontwikkeling heeft [appellant sub 2A] evenmin onderbouwd.

Het betoog slaagt niet.

Voorwaarden voor toename van de oppervlakte van dierenverblijven

- Algemeen

10. Voor zover [appellant sub 2A] zich niet kan verenigen met artikel 3, lid 3.4.2, onder c tot en met e, en onder g, van de planregels, overweegt de Afdeling dat met deze bepalingen toepassing is gegeven aan de in artikelen 6.3 en 7.3 van de Verordening ruimte opgenomen voorwaarden voor de uitbreiding van, de vestiging van of de omschakeling naar een veehouderij. Het betoog is, gezien het door [appellant sub 2A] gestelde, gericht tegen de verbindendheid van van die artikelen uit de Verordening ruimte.

Bij de een bestemmingsplan is de raad gebonden aan de regels die zijn neergelegd in de Verordening ruimte. In de artikelen 6.3, en 7.3 van de Verordening ruimte zijn voor gronden die zijn aangeduid als "groenblauwe mantel" onderscheidenlijk "gemengd landelijk gebied" voorwaarden opgenomen die in artikel 3, lid 3.4.2, onder c tot en met e, en onder g naar het bestemmingsplan overgezet zijn. De Afdeling stelt vast dat, voor zover hier van belang, de gronden in het plangebied blijken de bij de Verordening ruimte opgenomen kaart zijn aangeduid als "groenblauwe mantel" onderscheidenlijk "gemengd landelijk gebied". Gelet hierop kon de raad niet anders dan het opnemen van de onder c, onder d en onder e genoemde voorwaarden in het plan. Dit is anders indien de in de artikelen 6.3 en 7.3 van de Verordening ruimte neergelegde regels, exceptief toetsend, wegens strijd met een hogere regeling of algemeen rechtsbeginsel buiten toepassing dient te worden gelaten.

De Afdeling zal de stellingen over artikel 3, lid 3.4.2, onder c tot en met e, en onder g, van de planregels, hierna afzonderlijk in dit licht beoordelen.

- Goede leefomgeving en volksgezondheid

11. [appellant sub 2A] betoogt dat de in artikel 3, lid 3.4.2, onder c, van de planregels

opgenomen voorwaarde inhoudende dat de toename van de oppervlakte van dierenverblijven onder meer vanuit een goede leefomgeving en gelet op de effecten vanwege volksgezondheid inpasbaar dient te zijn in de omgeving rechtsonzeker is omdat de begrippen "goede leefomgeving" en "volksgezondheid" vaag zijn. Hij voert hiertoe aan dat er geen algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten over de gezondheidsrisico's van veehouderijen zijn.

11.1. Wat betreft de onder c opgenomen voorwaarde ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat onduidelijk is wat met een goede leefomgeving onderscheidenlijk de volksgezondheid wordt bedoeld en dat het plan om die reden in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel is vastgesteld. In deze bepaling staat dat de aspecten goede leefomgeving en volksgezondheid een rol moeten spelen bij de te maken ruimtelijke afweging. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, onder meer in haar uitspraak van 13 december 2017, ECLI:NL:RVS:2017:3435, is het effect dat nabijgelegen veehouderijen op de volksgezondheid kunnen hebben een af te wegen belang bij de vaststelling van een bestemmingsplan als hier aan de orde. De raad dient in het kader van een goede ruimtelijke ordening te onderzoeken of een plan niet zodanige risico's voor de volksgezondheid meebrengt dat er sprake is van een onaanvaardbaar woon- en leefklimaat. In verband daarmee kan de raad ook voor de toepassing van een afwijkingsbepaling daarmee verband houdende voorwaarden stellen waaraan moet worden getoetst, zoals de voorwaarde dat de toename van de oppervlakte van dierenverblijven vanuit een goede leefomgeving en onder meer gelet op de effecten vanwege volksgezondheid inpasbaar dient te zijn in de omgeving. Dat deze voorwaarde ten aanzien van de begrippen goede leefomgeving en volksgezondheid nadere invulling vergt, betekent niet dat de voorwaarde daarom onvoldoende duidelijk is. De door [appellant sub 2A] genoemde omstandigheid dat er geen algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten over de gezondheidsrisico's van veehouderijen bestaan, maakt dit, wat van de juistheid van die stelling ook zij, niet anders.

Het betoog slaagt niet.

- Achtergrondbelasting van geur

12. De in artikel 3, lid 3.4.2, onder d, van de planregels opgenomen voorwaarde is volgens [appellant sub 2A] eveneens in strijd met een goede ruimtelijke ordening. Hij voert hiertoe aan dat de omvang van het bebouwingsoppervlak van dierenverblijven ten onrechte afhankelijk wordt gesteld van de achtergrondbelasting van geur. Dit aspect is volgens [appellant sub 2A] niet ruimtelijk relevant en wordt gereguleerd door de Wet geurhinder veehouderijen (hierna: de Wgv). Bovendien leidt deze voorwaarde tot rechtsongelijkheid omdat deze ertoe leidt dat de agrariër die de meest geavanceerde technieken heeft toegepast om geurbelasting te verminderen geen uitbreidingsmogelijkheden wordt geboden, terwijl de agrariër met minder moderne stallen nog wel mogelijkheden heeft, aldus [appellant sub 2A].

12.1. Wat betreft de in artikel 3, lid 3.4.2, onder d, van de planregels opgenomen voorwaarde overweegt de Afdeling dat zij in haar uitspraak van 19 juli 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1969, het opnemen van normen voor de achtergrondbelasting in een bestemmingsplan in beginsel ruimtelijk relevant en aanvaardbaar heeft geacht. Daartoe heeft de Afdeling in die uitspraak overwogen dat de Wet geurhinder en veehouderij (hierna: de Wgv) uitsluitend betrekking heeft op de voorgrondbelasting, die bestaat uit de geurbelasting die een individuele veehouderij op een geurgevoelig object veroorzaakt. Voor de cumulatieve geurbelasting van het totale aantal veehouderijen in een gebied, de achtergrondbelasting, wordt in de Wgv, noch in andere wetgeving een kader geboden. De beoordeling en normering van de

cumulatieve geurbelasting moeten dus in beginsel plaatsvinden in het ruimtelijke spoor, waaronder in een bestemmingsplan. In het kader van een bestemmingsplan kan, ter bescherming van het woon- en leefklimaat in de betreffende gemeente, een bredere toets dan uitsluitend de geurbelasting van een individuele veehouderij worden uitgevoerd of in een afwijkingsbevoegdheid worden voorgeschreven. In tegenstelling tot wat [appellant sub 2A] stelt, is de achtergrondbelasting van geur dus wel ruimtelijk relevant. Verder heeft de raad erop gewezen dat hij met artikel 3, lid 3.4.2, onder d, van de planregels heeft voldaan aan de in de Verordening ruimte vastgestelde regels. In dat verband hebben provinciale staten ter zitting het standpunt ingenomen dat het niet zo is dat veehouderijen die de meest geavanceerde technieken hebben toegepast om de geurbelasting te verminderen, anders dan veehouderijen die dat niet hebben gedaan, geen uitbreidingsmogelijkheden meer hebben. Als een veehouderij reeds maatregelen heeft genomen die tot een daling van de achtergrondbelasting hebben geleid en die de eigen bijdrage ook hebben gecompenseerd, staat deze voorwaarde niet in de weg aan uitbreiding, zo is door provinciale staten toegelicht. De Afdeling acht dit standpunt niet onredelijk. Het betoog slaagt niet.

- Fijn stof

13. [appellant sub 2A] betoogt voorts dat de in artikel 3, lid 3.4.2, onder e, van de planregels opgenomen voorwaarde, inhoudende dat de achtergrondconcentratie, vermeerderd met de bijdrage van het initiatief, maximaal een bepaalde jaargemiddelde fijn stofconcentratie op gevoelige objecten veroorzaakt niet ruimtelijk relevant is. Dit aspect wordt volgens [appellant sub 2A] gereguleerd in het Activiteitenbesluit milieubeheer (hierna: het Activiteitenbesluit). Daarnaast is volgens [appellant sub 2A] niet duidelijk of uit deze bepaling volgt dat een dierenverblijf nooit kan worden uitgebreid als de achtergrondbelasting méér bedraagt dan $31,2 \mu\text{g}/\text{m}^3$. [appellant sub 2A] wijst erop dat een dergelijke interpretatie onlogisch zou zijn omdat dat veehouderijen met de meest geavanceerde technieken zou benadelen. In gevallen waarin een ruimtelijke ontwikkeling leidt tot een afname van de achtergrondconcentratie, maar de achtergrondconcentratie boven de $31,2 \mu\text{g}/\text{m}^3$ blijft, zou immers nooit kunnen worden uitgebreid.

13.1. In artikel 3, lid 3.4.2, onder e, van de planregels is een norm voor de achtergrondconcentratie fijn stof PM10 opgenomen. Zoals de Afdeling in haar uitspraak van 12 februari 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:452](#), heeft overwogen, is de norm voor de achtergrondconcentratie fijnstof (PM10) in de artikelen 6.3, eerste lid en onder e, 6.3, tweede lid, sub a onder IV, 7.3, eerste lid en onder e, en 7.3, tweede lid, sub a onder IV, van de Verordening ruimte vastgesteld in strijd met de Wet milieubeheer en daarom onverbindend. Dit betekent dat ervan uitgegaan moet worden dat geen norm voor de achtergrondconcentratie fijnstof (PM10) heeft gegolden, dat de raad dus niet verplicht was om deze norm in het plan op te nemen en dat voor de raad gelet op de Wet milieubeheer tevens geen bevoegdheid bestond om deze norm in het plan op te nemen.

Het betoog slaagt.

- Verbindendheid Verordening ruimte

14. [appellant sub 2A] acht de bepalingen van de Verordening ruimte, waaraan met artikel 3, lid 3.4.2, van de planregels en meer in het bijzonder met artikel 3, lid 3.4.2, onder g, van de planregels toepassing is gegeven, in strijd met een goede ruimtelijke ordening en verder in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel, en dat deze bepalingen in strijd met de vereiste zorgvuldigheid zijn

voorbereid en dat daaraan een onvoldoende deugdelijke motivering ten grondslag ligt. [appellant sub 2A] heeft zijn betoog voorts op geen enkele wijze onderbouwd. Mede gelet op wat hiervoor is overwogen, ziet de Afdeling geen aanleiding hem hierin te volgen.

Het betoog slaagt niet.

Het beroep van ZLTO

Ingetrokken beroepsgrond

15. Ter zitting heeft ZLTO haar beroepsgronden, behalve voor zover deze betrekking hebben op de in het plan opgenomen (stalderings)regeling voor nertsenhouders, ingetrokken.

Nertsenhoudereien

16. ZLTO betoogt dat nertsenhoudereien onevenredig hard worden geraakt door de in het plan opgenomen stalderingsregeling. Deze stalderingsregeling is in het plan naar analogie met artikel 26.1, gelezen in samenhang met artikel 1, lid 1.39, van de Verordening ruimte opgenomen. Nu de stallen van nertsenhoudereien zijn uitgesloten van de stalderingsregeling, is het volgens ZLTO nagenoeg onmogelijk geworden om naar een ander type veehouderij om te schakelen. Het bestaande oppervlak aan dierenverblijven kan immers niet worden ingezet bij de omschakeling naar een andere vorm van veehouderij. Anders dan waarvan is uitgegaan tijdens het bepalen van een schadevergoedingsregeling voor stoppende nertsenhoudereien, zijn de mogelijkheden voor alternatieven op locaties waar thans nog nertsenhoudereien zijn gevestigd fors ingeperkt. Nu artikel 26.1 van de Verordening ruimte hier toch verplicht tot het opnemen van deze regeling, is deze volgens ZLTO onverbindend en had de raad de hiervan afgeleide planbepalingen nooit zo mogen vaststellen.

16.1. In artikel 26.1 van de Verordening ruimte is vastgelegd dat de daar opgenomen stalderingsregeling alleen geldt voor hokdierhouderijen.

Ingevolge artikel 1, lid 1.39, van de Verordening ruimte wordt onder hokdierhouderij verstaan: een veehouderij, met uitzondering van nertsenhoudereien, melkrundveehouderij en schaphouderij.

16.2. De Afdeling stelt voorop dat de omstandigheid dat nertsenhoudereien niet zijn opgenomen in de stalderingsregeling niet betekent dat nertsenhoudereien in zijn geheel niet meer kunnen omschakelen naar een andere vorm van veehouderij. Dit brengt wel mee dat nertsenhoudereien, wanneer zij willen omschakelen naar een hokdierhouderij, alle stalderingsmeters zullen moeten aankopen. Daarmee verschilt, zoals provinciale staten ook hebben betoogd, de positie van nertsenhoudereien ook niet van de positie van starters of van andere veehouderijen die geen hokdierhouderij zijn en die willen omschakelen naar een hokdierhouderij en die ook stalderingsmeters moeten aankopen.

Verder overweegt de Afdeling dat in de toelichting op artikel 26.1 van de Verordening ruimte is weergegeven welke te dienen doelen worden nagestreefd met de stalderingsregeling zoals deze is vormgegeven in artikel 26.1 en artikel 1, lid 1.39, van de Verordening ruimte. In die toelichting wordt aangegeven dat een belangrijke reden om tot staldering over te gaan is gelegen in het tegengaan van verdere regionale concentratie van de veehouderij. Nertsenhoudereien zijn uitgesloten van de stalderingsregeling, zo wordt verder in de toelichting gesteld en is ter zitting door provinciale staten bevestigd, omdat voor nertsenhoudereien al landelijke maatregelen gelden die de omvang van het aantal nertsen sturen. Ter zitting hebben provinciale staten hieraan toegevoegd dat de wijze waarop nertsen worden gehouden - in zogenoemde sheds - wezenlijk verschilt van de stalruimte waarvan in

de hokdierhouderij sprake is.

Gegeven het doel waarvoor de stalteringsregeling is opgesteld, het door provinciale staten geschetste verschil tussen nertsen met andere intensieve veehouderijen en de omstandigheid dat niet alleen nertsenhouderijen zijn uitgesloten van het inzetten van bedrijfsruimte voor omschakeling of uitbreiding, ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat nertsenhouders dermate onevenredig worden getroffen door de omstandigheid dat zij zijn uitgesloten van de stalteringsregeling dat de provincie bij de afweging van de bij het besluit betrokken belangen een doorslaggevend gewicht had moeten toekennen aan de belangen van nertsenhouders om bij de omschakeling naar een hokdierhouderij eigen stalteringsruimte te kunnen inzetten. De omstandigheid dat nertsenhouderijen op grond van nationale regelgeving in de toekomst een einde moeten maken aan die activiteiten maakt dit niet anders. In dit verband hebben provinciale staten gewicht mogen toekennen aan de omstandigheid dat daarvoor ook op nationaal niveau een regeling is getroffen. Daargelaten de juistheid van de stelling van ZLTO dat bij die nationale regelgeving rekening is gehouden met omschakelmogelijkheden, kwam aan provinciale staten de bevoegdheid toe op provinciaal niveau hier een eigen afweging te maken.

Gelet hierop leidt het betoog van ZLTO er niet toe dat artikel 26.1 en artikel 1, lid 1.39, van de Verordening ruimte onverbindend moet worden geacht. De raad heeft de daarop gebaseerde planregels derhalve terecht vastgesteld.

Het betoog slaagt niet.

Conclusie en opdracht

17. De beroepen van [appellant sub 1] en [appellant sub 2A] zijn gegrond. Het besluit van 19 december 2017 dient te worden vernietigd voor zover in bijlage 10 van de planregels de locatie [locatie 2] is opgenomen en voor zover het artikel 3, lid 3.4.2, onder e, van de planregels betreft.

Uit een oogpunt van rechtszekerheid en gelet op artikel 1.2.3 van het Besluit ruimtelijke ordening, ziet de Afdeling aanleiding de raad op te dragen het hierna in de beslissing nader aangeduide onderdeel van deze uitspraak binnen vier weken na verzending van de uitspraak te verwerken in het elektronisch vastgestelde plan dat te raadplegen is op de landelijke voorziening, www.ruimtelijkeplannen.nl.

Het beroep van ZLTO is ongegrond.

De Afdeling merkt nog op dat met deze uitspraak nog geen definitieve uitspraak is gedaan betreffende het gehele besluit van 19 december 2017, omdat tegen andere onderdelen van dat besluit nog beroep aanhangig is.

Proceskosten

18. De raad dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten van [appellant sub 1] en van [appellant sub 2A] te worden veroordeeld.

Ten aanzien van ZLTO bestaat geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart de beroepen van [appellant sub 1] en [appellant sub 2A] en [appellante sub 2B] gegrond;

II. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Deurne van 19 december 2017 tot vaststelling van het bestemmingsplan "Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied", voor zover daarbij in bijlage 10 bij de planregels de omschrijving "HZ-2016-1108 Het realiseren van een loods en het ander gebruik van gronden [locatie 2] te Liessel" is opgenomen en voor zover het artikel 3, lid 3.4.2, onder e, van de planregels betreft;

III. verklaart het beroep van de Afdeling Deurne van de Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie ongegrond;

IV. draagt de raad van de gemeente Deurne op om binnen vier weken na verzending van deze uitspraak ervoor zorg te dragen dat het hiervoor vermelde onderdeel II., wordt verwerkt in het elektronisch vastgestelde plan dat te raadplegen is op de landelijke voorziening, www.ruimtelijkeplannen.nl;

V. veroordeelt de raad van de gemeente Deurne tot vergoeding van bij [appellant sub 1] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 525,00, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, en bij [appellant sub 2A] en [appellante sub 2B] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1102,81, waarvan € 1050,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

VI. gelast dat de raad van de gemeente Deurne aan [appellant sub 1] het door hem voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 168,00 vergoedt en aan [appellant sub 2A] en [appellante sub 2B] het door haar voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 333,00 vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. E.A. Minderhoud, voorzitter, en mr. E.J. Daalder en mr. P.H.A. Knol, leden, in tegenwoordigheid van mr. R.E.A. Matulewicz, griffier.

De voorzitter is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

De griffier is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

Uitgesproken in het openbaar op 25 maart 2020

45-880.

BIJLAGE

Algemene wet bestuursrecht

Artikel 3:2

Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen.

Wet ruimtelijke ordening

Artikel 4.1

1. Indien provinciale belangen dat met het oog op een goede ruimtelijke ordening noodzakelijk maken, kunnen bij of krachtens provinciale verordening regels worden gesteld omtrent de inhoud van bestemmingsplannen, van omgevingsvergunningen waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onderdeel a, onder 2° of 3°, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht van het bestemmingsplan of de beheersverordening wordt afgeweken, omtrent de daarbij behorende toelichting of onderbouwing, alsmede omtrent de

inhoud van beheersverordeningen. Daarbij kan worden bepaald dat een regel slechts geldt voor een daarbij aangegeven gedeelte van het grondgebied van de provincie. De kennisgeving van een besluit tot vaststelling van de verordening geschiedt tevens langs elektronische weg.

2. Tenzij bij de verordening een andere termijn wordt gesteld, stelt de gemeenteraad binnen een jaar na inwerkingtreding van de verordening een bestemmingsplan of een beheersverordening vast met inachtneming van de verordening.

3. Bij of krachtens een verordening als bedoeld in het eerste lid kunnen regels worden gesteld die noodzakelijk zijn om te voorkomen dat in de verordening begrepen gronden of bouwwerken minder geschikt worden voor de verwezenlijking van het doel van de verordening zolang geen bestemmingsplan of beheersverordening als bedoeld in het tweede lid in werking is getreden. Bij de verordening kunnen regels worden gesteld met inachtneming waarvan bij een omgevingsvergunning kan worden afgeweken van bij die verordening aan te geven krachtens dit lid gestelde regels.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld omtrent de inhoud, vormgeving, inrichting en beschikbaarstelling van de provinciale verordening.

5. Provinciale staten kunnen verklaren dat een verordening wordt voorbereid. Artikel 3.7, tweede, derde, vierde, zevende en achtste lid, zijn van overeenkomstige toepassing. In de verklaring kunnen provinciale staten bepalen dat gedeputeerde staten beslissen op een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, b of g, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Het besluit vervalt bij de inwerkingtreding van de verordening doch uiterlijk na zes maanden.

6. Een provinciale verordening als bedoeld in dit artikel wordt niet vastgesteld dan nadat het ontwerp in de Staatscourant, langs elektronische weg en op de in de provincie gebruikelijke wijze is bekendgemaakt en aan een ieder de gelegenheid is geboden om binnen een bij die bekendmaking te stellen termijn van ten minste vier weken schriftelijk of langs elektronische weg opmerkingen over het ontwerp ter kennis van provinciale staten te brengen.

Verordening ruimte

Artikel 1 Begripsbepalingen

[...]

1.28 dierenverblijf

Gebouw voor het houden van landbouwhuisdieren, inclusief de daartoe behorende voorzieningen.

1.39 hokdierhouderij

veehouderij met uitzondering van nertsenhouderij, melkrundveehouderij en schapenhouderij.

[...]

Artikel 6 Groenblauwe mantel

6.3 Veehouderijen

1. Een bestemmingsplan gelegen in de groenblauwe mantel kan voorzien in een uitbreiding van, een vestiging van of een omschakeling naar een veehouderij, mits:

- a. is geborgd dat ter plaatse alleen een zorgvuldige veehouderij is toegestaan;
- b. het bouwperceel ten hoogste 1,5 hectare bedraagt;
- c. de ontwikkeling vanuit een goede leefomgeving en gelet op de aspecten als benoemd in artikel 3.1, derde lid, inpasbaar is in de omgeving;
- d. is aangetoond dat de kans op cumulatieve geurhinder (achtergrondbelasting) op geurgevoelige objecten, in de bebouwde kom niet hoger is dan 12% en in het buitengebied niet hoger is dan 20%, tenzij er - indien blijkt dat de achtergrondbelasting niet hoger is dan voornoemde percentages - maatregelen worden getroffen door de veehouderij die tot een daling leiden van de achtergrondbelasting, welke ten minste de eigen bijdrage aan de overschrijding van de achtergrondbelasting compenseert;
- e. is aangetoond dat de achtergrondconcentratie, vermeerderd met de bijdrage van het initiatief, een jaargemiddelde fijnstofconcentratie (PM10) op gevoelige objecten veroorzaakt van maximaal 31,2 $\mu\text{g}/\text{m}^3$;
- f. de landschappelijke inpassing tenminste 10% van de omvang van het bouwperceel omvat;
- g. de toelichting van het bestemmingsplan een verantwoording bevat dat een zorgvuldige dialoog is gevoerd, gericht op het betrekken van de belangen van de omgeving in de planontwikkeling.

2. Een bestemmingsplan gelegen in de groenblauwe mantel bepaalt voor een veehouderij dat:

a. een toename van de oppervlakte van dierenverblijven alleen is toegestaan indien:

I. maatregelen worden getroffen en in stand gehouden die invulling geven aan een zorgvuldige veehouderij;

II. de ontwikkeling vanuit een goede leefomgeving en gelet op de aspecten als benoemd in artikel 3.1, derde lid, onder b en c, inpasbaar is in de omgeving;

III. Is aangetoond dat de kans op cumulatieve geurhinder (achtergrondbelasting) op geurgevoelige objecten, in de bebouwde kom niet hoger is dan 12% en in het buitengebied niet hoger is dan 20%, tenzij er - indien blijkt dat de achtergrondbelasting hoger is dan voornoemde percentages - maatregelen worden getroffen door de veehouderij die tot een daling leiden van de achtergrondbelasting, welke ten minste de eigen bijdrage aan de overschrijding van de achtergrondbelasting compenseert;

IV. is aangetoond dat de achtergrondconcentratie, vermeerderd met de bijdrage van het initiatief, een jaargemiddelde fijnstofconcentratie (PM10) op gevoelige objecten veroorzaakt van maximaal 31,2 $\mu\text{g}/\text{m}^3$;

V. een zorgvuldige dialoog is gevoerd, gericht op het betrekken van de belangen van de omgeving in de planontwikkeling.

b. binnen gebouwen dieren - al dan niet in hokken - alleen op de grond gehouden mogen worden, ongeacht voorzieningen voor dierenwelzijn, met uitzondering van volière- en scharrelstallen voor legkippen waar ten hoogste twee bouwlagen gebruikt mogen worden;

c. bij een gebruikswijziging van bestaande gebouwen, gericht op het in gebruik nemen van deze gebouwen als dierenverblijf, wordt voldaan aan de bepalingen zoals opgenomen onder a;

- d. mestbewerking alleen is toegestaan ten behoeve van ter plaatse geproduceerde mest.
3. Gedeputeerde Staten stellen nadere regels over de inzet van maatregelen die bijdragen aan de ontwikkeling naar zorgvuldige veehouderij als bedoeld in het tweede lid, sub a, onder l;
4. In afwijking van het bepaalde in het tweede lid onder d kan een bestemmingsplan voorzien in mestvergisting voor samenwerkende melkrundveehouderijen tot ten hoogste 25.000 ton per jaar mits:
- a. de locatie goed is ontsloten;
 - b. de op-, overslag en verwerking van producten niet in de openlucht plaatsvindt;
 - c. in het geval dat de mest na vergisting ter plaatse verder wordt bewerkt ten minste 50% van het volume van de mest wordt omgezet in loosbaar water;
 - d. de ontwikkeling vanuit een goede leefomgeving en gelet op de aspecten als benoemd in artikel 3.1, derde lid, inpasbaar is in de omgeving.
5. Een bestemmingsplan als bedoeld in het eerste lid kan binnen het bouwperceel voorzien in een niet-agrarische functie overeenkomstig artikel 6.10 tot en met artikel 6.13.

[...]

Artikel 7 Gemengd landelijk gebied

7.3 Veehouderijen

1. Een bestemmingsplan gelegen in gemengd landelijk gebied kan voorzien in een uitbreiding van, een vestiging van of een omschakeling naar een veehouderij, mits:
- a. is geborgd dat ter plaatse alleen een zorgvuldige veehouderij is toegestaan;
 - b. het bouwperceel ten hoogste 1,5 hectare bedraagt;
 - c. de ontwikkeling vanuit een goede leefomgeving en gelet op de aspecten als benoemd in artikel 3.1, derde lid, inpasbaar is in de omgeving;
 - d. is aangetoond dat de kans op cumulatieve geurhinder (achtergrondbelasting) op geurgevoelige objecten, in de bebouwde kom niet hoger is dan 12% en in het buitengebied niet hoger is dan 20%, tenzij er - indien blijkt dat de achtergrondbelasting niet hoger is dan voornoemde percentages - maatregelen worden getroffen door de veehouderij die tot een daling leiden van de achtergrondbelasting, welke ten minste de eigen bijdrage aan de overschrijding van de achtergrondbelasting compenseert;
 - e. is aangetoond dat de achtergrondconcentratie, vermeerderd met de bijdrage van het initiatief, een jaargemiddelde fijnstofconcentratie (PM10) op gevoelige objecten veroorzaakt van maximaal 31,2 µg/m³;
 - f. de landschappelijke inpassing tenminste 10% van de omvang van het bouwperceel omvat;
 - g. de toelichting van het bestemmingsplan een verantwoording bevat dat een zorgvuldige dialoog is gevoerd, gericht op het betrekken van de belangen van de omgeving in de planontwikkeling.
2. Een bestemmingsplan gelegen in gemengd landelijk gebied bepaalt voor een veehouderij

dat:

a. een toename van de oppervlakte van dierenverblijven alleen is toegestaan indien:

I. maatregelen worden getroffen en in stand gehouden die invulling geven aan ene zorgvuldige veehouderij;

II. de ontwikkeling vanuit een goede leefomgeving en gelet op de aspecten als benoemd in artikel 3.1, derde lid, onder b en c, inpasbaar is in de omgeving;

III. Is aangetoond dat de kans op cumulatieve geurhinder (achtergrondbelasting) op geurgevoelige objecten, in de bebouwde kom niet hoger is dan 12% en in het buitengebied niet hoger is dan 20%, tenzij er - indien blijkt dat de achtergrondbelasting hoger is dan voornoemde percentages - maatregelen worden getroffen door de veehouderij die tot een daling leiden van de achtergrondbelasting, welke ten minste de eigen bijdrage aan de overschrijding van de achtergrondbelasting compenseert;

IV. is aangetoond dat de achtergrondconcentratie, vermeerderd met de bijdrage van het initiatief, een jaargemiddelde fijnstofconcentratie (PM10) op gevoelige objecten veroorzaakt van maximaal 31,2 µg/m³;

V. een zorgvuldige dialoog is gevoerd, gericht op het betrekken van de belangen van de omgeving in de planontwikkeling.

b. binnen gebouwen dieren - al dan niet in hokken - alleen op de grond gehouden mogen worden, ongeacht voorzieningen voor dierenwelzijn, met uitzondering van volière- en scharrelstallen voor legkippen waar ten hoogste twee bouwlagen gebruikt mogen worden;

c. bij een gebruikswijziging van bestaande gebouwen, gericht op het in gebruik nemen van deze gebouwen als dierenverblijf, wordt voldaan aan de bepalingen zoals opgenomen onder a;

d. mestbewerking alleen is toegestaan ten behoeve van ter plaatse geproduceerde mest.

3. Gedeputeerde Staten stellen nadere regels over de inzet van maatregelen die bijdragen aan de ontwikkeling naar zorgvuldige veehouderij als bedoeld in het tweede lid, sub a, onder I;

4. In afwijking van het bepaalde in het tweede lid onder d kan een bestemmingsplan voorzien in mestvergisting voor samenwerkende melkrundveehouderijen tot ten hoogste 25.000 ton per jaar mits:

a. de locatie goed is ontsloten;

b. de op-, overslag en verwerking van producten niet in de openlucht plaatsvindt;

c. in het geval dat de mest na vergisting ter plaatse verder wordt bewerkt ten minste 50% van het volume van de mest wordt omgezet in loosbaar water;

d. de ontwikkeling vanuit een goede leefomgeving en gelet op de aspecten als benoemd in artikel 3.1, derde lid, inpasbaar is in de omgeving.

5. Een bestemmingsplan als bedoeld in het eerste lid kan binnen het bouwperceel voorzien in een niet-agrarische functie overeenkomst artikel 7.10 tot en met artikel 7.15.

[...]

Artikel 26 Stalderingsgebied

26.1 Stalderingsgebied

1. In aanvulling op artikel 6.3, eerste lid, en artikel 7.3, eerste lid, (veehouderij) bepaalt een bestemmingsplan ter plaatse van de aanduiding "Stalderingsgebied" dat de vestiging van of de omschakeling naar een hokdierhouderij alleen is toegestaan als bewijs is overlegd dat:
 - a. binnen het stalderingsgebied bestaand dierenverblijf van een hokdierhouderij is gesaneerd door sloop of door herbestemming waarbij het gebruik als dierenverblijf juridisch en feitelijk is beëindigd;
 - b. de oppervlakte van de sanering onder a. tenminste 110% bedraagt van de oppervlakte die met de vestiging of omschakeling in gebruik wordt genomen;
 - c. de sanering onder a. plaatsvindt in directe samenhang met de vestiging of omschakeling naar hokdierhouderij en dat voor de sanering geen gebruik is gemaakt van een andere regeling.
2. In aanvulling op artikel 6.3, tweede lid, onder a en artikel 7.3, tweede lid, onder a (veehouderij) bepaalt een bestemmingsplan ter plaatse van de aanduiding "Stalderingsgebied" dat een toename van de oppervlakte dierenverblijf binnen het bouwperceel voor een hokdierhouderij, door het oprichten of het in gebruik nemen van een gebouw als dierenverblijf, alleen is toegestaan als bewijs is overlegd dat:
 - a. binnen het stalderingsgebied bestaand dierenverblijf van een hokdierhouderij is gesaneerd door sloop of herbestemming waarbij het gebruik als dierenverblijf juridisch en feitelijk is beëindigd;
 - b. de oppervlakte van de sanering onder a. tenminste 110% bedraagt van de oppervlakte die wordt opgericht of in gebruik wordt genomen;
 - c. de sanering onder a. plaatsvindt in directe samenhang met het oprichten of in gebruik nemen van een gebouw als dierenverblijf en dat voor de sanering geen gebruik is gemaakt van een andere regeling.
3. Het bewijs dat aan de voorwaarden van het eerste en tweede lid is voldaan, wordt uitgegeven door of namens gedeputeerde staten.
4. In afwijking van artikel 2, derde lid, wordt onder een bestaand dierenverblijf in het eerste en tweede lid verstaan een feitelijk aanwezig, legaal opgericht dierenverblijf dat op grond van een omgevingsvergunning milieu, ex artikel 2.1, eerste lid onder e Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, of de omgevingsvergunning beperkte milieutoets, ex artikel 2, eerste lid, onder i Wet algemene bepalingen omgevingsrecht of melding, ex artikel 1.10 Activiteitenbesluit milieubeheer, op 17 maart 2017 en de daaraan voorafgaande drie jaar onafgebroken bedrijfsmatig is gebruikt voor het houden van landbouwhuisdieren.

Planregels

Artikel 1 Begrippen

[...]

45 dierenverblijf

gebouw voor het houden van landbouwhuisdieren, inclusief de daartoe behorende

voorzieningen.

[...]

53 hokdierhouderij

veehouderij met uitzondering van nertsenhouderij, melkrundveehouderij en schapenhouderij.

[...]

Artikel 3 Agrarisch

[...]

3.2 Bouwregels

[...]

3.2.2 Bebouwing binnen het bouwvlak

Ter plaatse van de aanduiding "bouwvlak" mogen worden gebouwd:

a. agrarische bedrijfsgebouwen, met dien verstande dat:

1. de gezamenlijke oppervlakte van dierenverblijven voor veehouderijen niet meer mag bedragen dan de gezamenlijke oppervlakte van de dierenverblijven:

- die op het tijdstip van vaststelling van dit bestemmingsplan legaal aanwezig zijn of legaal in uitvoering zijn;

- die gebouwd mogen worden krachtens een voor het tijdstip van vaststelling van dit bestemmingsplan verleende omgevingsvergunning.

2. Ter plaatse van de aanduiding "overige zone - beperkingen veehouderij" de gezamenlijke oppervlakte van gebouwen ten behoeve van veehouderijen, met uitzondering van de bedrijfswoning(en), niet meer mag bedragen dan de gezamenlijke oppervlakte van de gebouwen:

- die op het tijdstip van vaststelling van dit bestemmingsplan legaal aanwezig zijn of legaal in uitvoering zijn;

- die gebouwd mogen worden krachtens een voor het tijdstip van vaststelling van dit bestemmingsplan verleende omgevingsvergunning.

b. Het bepaalde onder a2 is niet van toepassing indien sprake is van een veehouderij die wordt aangemerkt als grondgebonden veehouderij op grond van criteria die zijn opgenomen in de nadere regels die hieromtrent op basis van de Verordening ruimte door Gedeputeerde Staten zijn gesteld, zoals die regels gelden op het tijdstip van ontvangst van de ontvankelijke aanvraag.

[...].

3.4 Afwijken van de bouwregels

[...]

3.4.2 Afwijken bouw dierenverblijven

Het bevoegd gezag kan door middel van het verlenen van een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in 3.2.2 onder a voor het bouwen of vergroten van een

dierenverblijf voor veehouderijen waarbij de gezamenlijke oppervlakte van dierenverblijven toeneemt, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

[...]

c. De toename van de oppervlakte van dierenverblijven dient vanuit een goede leefomgeving en gelet op de omvang van de bebouwing, de effecten vanwege milieuaspecten, de effecten vanwege volksgezondheid en de afwikkeling van het verkeer inpasbaar te zijn in de omgeving.

d. Er is aangetoond dat de kans op cumulatieve geurhinder (achtergrondbelasting) op geurgevoelige objecten, in de bebouwde kom niet hoger is dan 12% en in het buitengebied niet hoger is dan 20%, tenzij er - indien blijkt dat de achtergrondbelasting hoger is dan voornoemde percentages - maatregelen worden getroffen door de veehouderij die tot een daling leiden van de achtergrondbelasting, welke ten minste de eigen bijdrage aan de overschrijding van de achtergrondbelasting compenseert.

e. Er is aangetoond dat de achtergrondconcentratie, vermeerderd met de bijdrage van het initiatief, een jaargemiddelde fijn stofconcentratie (PM10) op gevoelige objecten veroorzaakt van maximaal 31,2 µg/m³.

f. Er is een zorgvuldige dialoog gevoerd, gericht op het betrekken van de belangen van de omgeving bij het initiatief.

g. Een toename van de gezamenlijke oppervlakte van dierenverblijven voor een hokdierhouderij is uitsluitend toegestaan indien:

1. Binnen het stalderingsgebied bestaand dierenverblijf van een hokdierhouderij is gesaneerd door sloop of herbestemming, waarbij geldt dat:

- de bestaande dierenverblijven die zijn gesaneerd dienen te voldoen aan de criteria die in de provinciale Verordening ruimte zijn gesteld aan "bestaande dierenverblijven", zoals die criteria gelden op het tijdstip van ontvangst van de ontvankelijke omgevingsvergunningaanvraag;

- het gebruik van de bestaande dierenverblijven als dierenverblijf juridisch en feitelijk dient te zijn beëindigd;

2. De oppervlakte van de sanering als bedoeld onder 1 tenminste 110% bedraagt van de oppervlakte aan dierenverblijf die wordt opgericht;

3. De sanering als bedoeld onder 1 plaatsvindt in directe samenhang met de bouw of vergroting van een dierenverblijf en voor sanering geen gebruik is gemaakt van een andere regeling;

4. Door of namens Gedeputeerde Staten is getoetst of aan de voorwaarden onder 1 tot en met 3 is voldaan en het door of namens Gedeputeerde Staten afgegeven bewijs dat aan de voorwaarden is voldaan wordt overgelegd.

[...]

Artikel 4 Agrarisch met waarden

[...]

4.2 Bouwregels

[...]

4.2.2 Bebouwing binnen het bouwvlak

Ter plaatse van de aanduiding "bouwvlak" mogen worden gebouwd:

a. agrarische bedrijfsgebouwen, met dien verstande dat:

1. de gezamenlijke oppervlakte van dierenverblijven voor veehouderijen niet meer mag bedragen dan de gezamenlijke oppervlakte van de dierenverblijven:

- die op het tijdstip van vaststelling van dit bestemmingsplan legaal aanwezig zijn of legaal in uitvoering zijn;

- die gebouwd mogen worden krachtens een voor het tijdstip van vaststelling van dit bestemmingsplan verleende omgevingsvergunning.

2. Ter plaatse van de aanduiding "overige zone - beperkingen veehouderij" de gezamenlijke oppervlakte van gebouwen ten behoeve van veehouderijen, met uitzondering van de bedrijfswoning(en), niet meer mag bedragen dan de gezamenlijke oppervlakte van de gebouwen:

- die op het tijdstip van vaststelling van dit bestemmingsplan legaal aanwezig zijn of legaal in uitvoering zijn;

- die gebouwd mogen worden krachtens een voor het tijdstip van vaststelling van dit bestemmingsplan verleende omgevingsvergunning.

b. Het bepaalde onder a2 is niet van toepassing indien sprake is van een veehouderij die wordt aangemerkt als grondgebonden veehouderij op grond van criteria die zijn opgenomen in de nadere regels die hieromtrent op basis van de Verordening ruimte door Gedeputeerde Staten zijn gesteld, zoals die regels gelden op het tijdstip van ontvangst van de ontvankelijke aanvraag.

[...].

[...]

4.4.2 Afwijken bouw dierenverblijven

Het bevoegd gezag kan door middel van het verlenen van een omgevingsvergunning afwijken van het bepaalde in 4.2.2 onder a voor het bouwen of vergroten van een dierenverblijf voor veehouderijen waarbij de gezamenlijke oppervlakte van dierenverblijven toeneemt, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

[...]

c. De toename van de oppervlakte van dierenverblijven dient vanuit een goede leefomgeving en gelet op de omvang van de bebouwing, de effecten vanwege milieuaspecten, de effecten vanwege volksgezondheid en de afwikkeling van het verkeer inpasbaar te zijn in de omgeving.

d. Er is aangetoond dat de kans op cumulatieve geurhinder (achtergrondbelasting) op geurgevoelige objecten, in de bebouwde kom niet hoger is dan 12% en in het buitengebied niet hoger is dan 20%, tenzij er - indien blijkt dat de achtergrondbelasting hoger is dan voornoemde percentages - maatregelen worden getroffen door de veehouderij die tot een daling leiden van de achtergrondbelasting, welke ten minste de eigen bijdrage aan de overschrijding van de achtergrondbelasting compenseert.

e. Er is aangetoond dat de achtergrondconcentratie, vermeerderd met de bijdrage van het initiatief, een jaargemiddelde fijn stofconcentratie (PM10) op gevoelige objecten veroorzaakt van maximaal 31,2 µg/m³.

f. Er is een zorgvuldige dialoog gevoerd, gericht op het betrekken van de belangen van de omgeving bij het initiatief.

g. Een toename van de gezamenlijke oppervlakte van dierenverblijven voor een hokdierhouderij is uitsluitend toegestaan indien:

1. Binnen het stalderingsgebied bestaand dierenverblijf van een hokdierhouderij is gesaneerd door sloop of herbestemming, waarbij geldt dat:

- de bestaande dierenverblijven die zijn gesaneerd dienen te voldoen aan de criteria die in de provinciale Verordening ruimte zijn gesteld aan "bestaande dierenverblijven", zoals die criteria gelden op het tijdstip van ontvangst van de ontvankelijke omgevingsvergunningaanvraag;

- het gebruik van de bestaande dierenverblijven als dierenverblijf juridisch en feitelijk dient te zijn beëindigd;

2. De oppervlakte van de sanering als bedoeld onder 1 tenminste 110% bedraagt van de oppervlakte aan dierenverblijf die wordt opgericht;

3. De sanering als bedoeld onder 1 plaatsvindt in directe samenhang met de bouw of vergroting van een dierenverblijf en voor sanering geen gebruik is gemaakt van een andere regeling;

4. Door of namens Gedeputeerde Staten is getoetst of aan de voorwaarden onder 1 tot en met 3 is voldaan en het door of namens Gedeputeerde Staten afgegeven bewijs dat aan de voorwaarden is voldaan wordt overgelegd.

[...]

Uitspraak 201801850/3/R2

ECLI	ECLI:NL:RVS:2020:590
Datum uitspraak	26 februari 2020
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 19 december 2017 heeft de raad het bestemmingsplan "Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied" vastgesteld.

Volledige tekst

201801850/3/R2.

Datum uitspraak: 26 februari 2020

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak, onderscheidenlijk tussenuitspraak met toepassing van

artikel 8:51d van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) in het geding tussen:

1. [appellant sub 1], wonend te Deurne,
2. De Peelrand B.V., gevestigd te Deurne, en anderen,
3. [appellant sub 3], wonend te Helenaveen, gemeente Deurne,
4. [appellante sub 4], gevestigd te Deurne,
5. [appellant sub 5], wonend te Deurne,
6. [appellante sub 6], gevestigd te Deurne,
7. [appellante sub 7A], gevestigd te Deurne, en [appellant sub 7B], wonend te Deurne,
8. [appellante sub 8], gevestigd te Deurne,

appellanten,

en

de raad van de gemeente Deurne,

verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 19 december 2017 heeft de raad het bestemmingsplan "Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben onder andere [appellant sub 1], De Peelrand B.V. en anderen, [appellant sub 3], [appellante sub 4], [appellant sub 5], [appellante sub 6], [appellante sub 7A] en [appellant sub 7B], en [appellante sub 8] beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

[appellant sub 3], De Peelrand B.V. en anderen, [appellante sub 6], [appellante sub 7A] en [appellant sub 7B] hebben nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 november 2019, waar De Peelrand B.V. en anderen, vertegenwoordigd door [gemachtigde A] en bijgestaan door mr. A.M. Plooi, advocaat te Helmond, [appellant sub 3], bijgestaan door mr. M.M.H. van Kuijk, rechtsbijstandverlener te 's Hertogenbosch, [appellante sub 4], vertegenwoordigd door [gemachtigde B], [appellant sub 5], vertegenwoordigd door mr. M.H. Smit, rechtsbijstandverlener te Tilburg, [appellante sub 6], [appellante sub 7A] en [appellant sub 7B], allen vertegenwoordigd door mr. M.H.M.E. Rampen, rechtsbijstandverlener te Heythuysen, en de raad, vertegenwoordigd door mr. C.G.M. Claessens en mr. C.C. van Vliet, zijn verschenen.

Overwegingen

1. Artikel 8:51d van de Awb luidt, voor zover thans van belang: "Indien de bestuursrechter in hoogste aanleg uitspraak doet, kan hij het bestuursorgaan opdragen een gebrek in het bestreden besluit te herstellen of te laten herstellen."

Inleiding

2. Het plan is de derde herziening van het op 11 december 2007 door de raad vastgestelde bestemmingsplan "Buitengebied" en volgt het op 28 januari 2014 door de raad vastgestelde plan "Tweede herziening bestemmingsplan Buitengebied" op. Het plangebied beslaat het hele buitengebied van de gemeente Deurne. Met het plan wordt de aangepaste Verordening ruimte Noord-Brabant (hierna: de Verordening) verwerkt in de planregels, wordt gemeentelijk beleid in het plan vastgelegd - waaronder de omvorming van het "landbouwontwikkelingsgebied" (hierna: LOG) naar een kleiner "primair agrarisch gebied" (hierna: Primag) - en is een vereenvoudiging van de regels doorgevoerd.

Tegen het plan zijn 32 beroepen ingesteld. De meesten die beroep hebben ingesteld richten zich tegen de planregeling voor hun eigen gronden. De Afdeling heeft in dit geval niet ervoor gekozen om alle beroepen op één zitting te behandelen en in één uitspraak op te nemen, maar die beroepen op meerdere afzonderlijke zittingsdagen te behandelen en de beroepen per zittingsdag in één uitspraak op te nemen. In deze uitspraak komen 8 beroepen aan de orde.

Toetsingskader

3. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. De Afdeling stelt niet zelf vast of het plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, maar beoordeelt aan de

hand van die gronden of de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

Het beroep van [appellant sub 1]

4. [appellant sub 1] is eigenaar van twee percelen aan de [locatie 1] in Deurne. Het grootste deel van de gronden is in het plan opgenomen. Aan die gronden is de bestemming "Agrarisch" toegekend. Het zuidoostelijk deel van zijn percelen, met een oppervlakte van 300 m², grenst aan de N270. Deze gronden zijn niet in het plan opgenomen. Volgens [appellant sub 1] zijn de gronden die aan de N270 grenzen ten onrechte buiten het plangebied gelaten en opgenomen in het ontwerpplan voor de herinrichting van de N270. Hierdoor zijn de percelen in twee bestemmingsplannen komen te liggen. Hij stelt dat hij zijn gronden die aan de N270 grenzen niet wil verkopen en dat de gemeente ook niet heeft gezegd die te gaan onteigenen. Deze gronden moeten daarom in dit plan worden opgenomen en de agrarische bestemming behouden, zodat hij die kan blijven gebruiken voor zijn agrarische bedrijf.

4.1. De raad komt beleidsruimte toe bij het bepalen van de begrenzingen van een bestemmingsplan. Deze ruimte strekt echter niet zo ver dat de raad een begrenzing kan vaststellen die in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. De raad heeft bij de vaststelling van dit plan als uitgangspunt genomen dat de locaties waarvoor een ander bestemmingsplan in voorbereiding was, niet in het plan zijn opgenomen. Omdat ook voor de gronden van [appellant sub 1] die aan de N270 grenzen een ander bestemmingsplan in voorbereiding is, heeft de raad die gronden niet in het plan "Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied" opgenomen. Dit andere bestemmingsplan betreft "N270 Langstraat" voor de reconstructie van de provinciale weg N270, waarvan het ontwerp is vastgesteld ten tijde van de vaststelling van het voorliggende plan. De Afdeling acht dat standpunt van de raad niet onredelijk.

Anders dan [appellant sub 1] veronderstelt, zou vernietiging van de begrenzing van het voorliggende plan niet ertoe leiden dat daarmee de agrarische bestemming van zijn gronden langs de N270 behouden blijft. De bestemming daarvan wordt immers niet in het voorliggende plan, maar in een ander plan gewijzigd. Het enkele feit dat zijn gronden onderdeel uitmaken van twee verschillende bestemmingsplannen, is op zichzelf onvoldoende voor het oordeel dat de gekozen begrenzing in strijd met een goede ruimtelijke ordening is.

Voor zover [appellant sub 1] betoogt dat de eigendomssituatie aan een bestemmingswijziging in de weg staat, omdat hij zijn gronden niet wil verkopen en de raad geen voornemen tot onteigening heeft uitgesproken, overweegt de Afdeling dat dit een beroepsgrond betreft tegen de toekenning van een verkeersbestemming in het plan "N270 Langstraat". Tegen dat plan heeft [appellant sub 1] ook beroep ingesteld. De agrarische bestemming die in het voorgaande plan aan zijn gronden die aan de N270 grenzen was toegekend wordt niet met het voorliggende plan gewijzigd en daarom kan de beroepsgrond over de verkeersbestemming in deze procedure niet aan de orde komen. Het betoog slaagt niet.

Het beroep van De Peelrand B.V. en anderen

Plattelandswoning

5. De Peelrand B.V. en anderen exploiteren aan de Goorsebergweg 12 in Deurne een pelsdierhouderij en een vollegrondsteeltbedrijf. Zij betogen dat aan de bedrijfswoning die op hun gronden staat ten onrechte geen aanduiding als plattelandswoning is toegekend in het plan. Volgens hen zullen de huidige bedrijfsactiviteiten binnen afzienbare tijd wijzigen. In elk geval moet het houden van pelsdieren vanwege de Wet verbod pelsdierhouderij per 1 januari

2024 gestopt worden, maar zij overwegen om alle agrarische activiteiten stop te zetten. Om zich voor te bereiden op deze toekomstige wijzigingen, willen De Peelrand B.V. en anderen dat de bedrijfswoning een aanduiding als plattelandswoning krijgt. Ter zitting is toegelicht dat een plattelandswoning voor hen de mogelijkheid biedt om eventueel in de toekomst hun resterende agrarische bedrijf te verkopen en zelf in de bedrijfswoning te blijven wonen of het bedrijf en de bijbehorende bedrijfswoning aan verschillende partijen te verkopen. Dat vanwege het agrarische bedrijf geen woonbestemming aan de gronden kan worden toegekend, wil volgens hen niet zeggen dat de raad heeft kunnen volstaan met toekenning van een agrarische bestemming. In dat verband verwijzen zij naar een uitspraak van de Afdeling van 29 maart 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:868](#). De raad heeft volgens De Peelrand B.V. en anderen niet inzichtelijk gemaakt waarom hij heeft afgezien van de toekenning van een aanduiding als plattelandswoning. Met het rapport "Toetsing woon- en leefklimaat. Voor het omzetten van een bedrijfswoning naar een plattelandswoning aan de Goorsebergweg 12 te (5752 PX) Deurne" van bureau ROBA Advies B.V. van augustus 2017 is volgens hen aangetoond dat er geen ruimtelijke reden bestaat om de aanduiding als plattelandswoning niet toe te kennen, zo stellen De Peelrand B.V. en anderen. Volgens hen wordt voldaan aan de wettelijke voorwaarden voor een plattelandswoning.

5.1. De raad stelt dat het opnemen van een regeling waarbij gebruik van een agrarische bedrijfswoning voor burgerbewoning wordt toegestaan - de plattelandswoning - geen toekomstbestendige oplossing is. Volgens de raad kan op grond van artikel 1.1a van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) een agrarische bedrijfswoning uitsluitend als plattelandswoning worden aangemerkt als ter plaatse of in de directe omgeving een agrarisch bedrijf in werking is. Ter zitting is door de raad erkend dat De Peelrand B.V. en anderen door het moeten beëindigen van hun nertsenhouderij per 1 januari 2024 in een lastige situatie verkeren, maar als vanaf 2024 ter plaatse geen agrarisch bedrijf meer wordt geëxploiteerd zou dit volgens de raad ertoe leiden dat de feitelijke situatie die dan ontstaat in strijd is met het bestemmingsplan en met artikel 1.1a van de Wabo. De raad verwijst hierbij naar de uitspraak van de Afdeling van 24 december 2014, [ECLI:NL:RVS:2014:4653](#).

5.2. De raad stelt zich terecht op het standpunt - gezien zijn beleidsruimte bij de vaststelling van een bestemmingsplan - dat hij niet gehouden is om gebruik te maken van de wettelijke mogelijkheid die artikel 1.1a van de Wabo biedt voor het bestemmen van een in het buitengebied gelegen woning tot plattelandswoning, omdat de tekst van deze wetsbepaling daartoe niet verplicht. Dat neemt niet weg dat de keuze van de raad om een dergelijke woning niet te bestemmen als plattelandswoning deugdelijk moet worden gemotiveerd.

De Afdeling volgt de raad niet in het standpunt dat een aanduiding van een agrarische bedrijfswoning in een bestemmingsplan als plattelandswoning in de toekomst ertoe kan leiden dat strijd met het bestemmingsplan of met artikel 1.1a van de Wabo ontstaat als het bijbehorende agrarische bedrijf zou stoppen. Aan dat standpunt van de raad ligt de veronderstelling ten grondslag dat de wettelijke regeling voor plattelandswoningen in artikel 1.1a van de Wabo uitsluitend van toepassing is als ter plaatse sprake is van een feitelijk aanwezige en in werking zijnde landbouwinrichting. Dit standpunt van de raad is in zoverre juist dat de Afdeling eerder heeft overwogen in haar uitspraak van 29 maart 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:868](#), dat de regeling voor plattelandswoningen uit artikel 1.1a van de Wabo niet van toepassing is op de situatie dat de landbouwinrichting is opgeheven en vanwege de toegekende planologische bestemming ter plaatse ook niet meer kan worden (her)opgericht.

De verwijzing van de raad naar de uitspraak van de Afdeling van 24 december 2014,

ECLI:NL:RVS:2014:4653, biedt echter geen steun voor zijn standpunt dat een planregeling voor een plattelandswoning in het geval van De Peelrand B.V. en anderen geen toekomstbestendige oplossing zou zijn. In die uitspraak heeft de Afdeling overwogen dat de zinsnede "een bedrijfswoning, behorend tot of voorheen behorend tot een landbouwinrichting" uit artikel 1.1a van de Wabo met zich brengt dat de raad een woning in twee situaties met het oog op bewoning door een derde kan bestemmen als plattelandswoning. Enerzijds gaat het om de situatie dat een bedrijfswoning feitelijk nog als bedrijfswoning wordt gebruikt. Anderzijds gaat het om de situatie dat een bedrijfswoning feitelijk door een derde wordt bewoond. In beide gevallen wordt de plattelandswoning aangemerkt als onderdeel van een bestaande landbouwinrichting. Daaruit volgt dat het feit dat nu nog geen sprake is van bewoning van een agrarische bedrijfswoning door een derde, niet afdoet aan de toepasbaarheid van artikel 1.1a, van de Wabo. Bovendien moet - gelet op overweging 4.3 van de hiervoor genoemde uitspraak van 29 maart 2017 - de uitspraak van 24 december 2014 zo begrepen worden, dat daaruit volgt dat artikel 1.1a van de Wabo niet van toepassing is op de situatie dat een landbouwinrichting feitelijk gestaakt is en die planologisch ook niet meer kan worden heropgericht. De omstandigheid dat alleen feitelijk geen in werking zijnde landbouwinrichting aanwezig is, betekent dus niet dat de regeling voor plattelandswoningen uit artikel 1.1a van de Wabo niet van toepassing is. Daarvan is in ieder geval sprake zolang het geldende bestemmingsplan ter plaatse een agrarisch bedrijf mogelijk maakt. De keuze van de raad om geen planologische medewerking te willen verlenen aan een plattelandswoning voor De Peelrand B.V. en anderen berust daarmee op een onjuiste uitleg van de reikwijdte van de regeling uit artikel 1.1a van de Wabo.

5.3. Het betoog van De Peelrand B.V. en anderen begrijpt de Afdeling zo dat zij een planregeling wensen die bewoning van hun agrarische bedrijfswoning door derden in het algemeen toestaat en deze vorm van bewoning dus niet beperkt is tot persoonsgebonden overgangsrecht. Het alsnog toekennen van de aanduiding "overige zone - Primag" of "overige zone - woonrechtzone" zou in zoverre slechts ten dele aan hun wens tegemoetkomen.

Gelet op wat hiervoor is overwogen heeft de raad aan zijn keuze om af te zien van het opnemen van een planregeling die bewoning door elke derde toestaat voor de agrarische bedrijfswoning op de gronden van De Peelrand B.V. en anderen onvoldoende gemotiveerd. Het betoog slaagt.

5.4. Aan het einde van deze uitspraak is vermeld wat hiervan het gevolg is voor het bestreden besluit.

Statische opslag

6. De Peelrand B.V. en anderen betogen dat op hun gronden ten onrechte geen statische opslag is toegelaten. Als de agrarische activiteiten op hun gronden stoppen, zullen de agrarische bedrijfsgebouwen leeg komen te staan. Dat zal in elk geval gebeuren na de gedwongen beëindiging van hun pelsdierhouderij per 1 januari 2024. Volgens hen staat de Verordening niet aan het mogelijk maken van statische opslag ter plaatse in de weg.

6.1. De Verordening staat inderdaad statische opslag toe, maar dat betekent niet dat de raad ook gehouden is om dit in een bestemmingsplan mogelijk te maken. Niet in geschil is dat statische opslag ter plaatse niet is toegestaan. De raad heeft toegelicht dat hij ter plaatse geen statische opslag mogelijk maakt, omdat dit op basis van zijn Ruimte voor Dynamiek-beleid niet langer wordt gezien als een wenselijke functie in het buitengebied. In paragraaf 2.5.2 van de plantoelichting staat over dit beleid vermeld dat statische opslag per definitie plaatsvindt in vrijgekomen agrarische gebouwen. Het toestaan van statische opslag heeft

daarmee een averechts effect, want de ontwikkeling van nieuwe economische dragers wordt niet gestimuleerd en er vindt geen sloop plaats van voormalige agrarische gebouwen. Op die manier wordt het gewenste vitale en dynamische platteland niet gerealiseerd. Ook vindt er dan geen kwaliteitsverbetering plaats. Dit heeft ertoe geleid dat statische opslag niet langer mogelijk wordt gemaakt, zo staat in de plantoelichting.

In dit plan heeft de raad op grond van zijn beleid afgezien om nieuw gebruik voor statische opslag bij recht toe te staan. De Afdeling acht dit beleid - gezien de ruimtelijke motieven die daaraan ten grondslag liggen - op zichzelf niet onredelijk. In de omstandigheid dat De Peelrand B.V. en anderen het standpunt innemen dat zij niet zullen overgaan tot de sloop van de agrarische bedrijfsgebouwen, heeft de raad geen aanleiding hoeven zien om van zijn beleid om geen nieuwe statische opslag toe te staan af te wijken. Het beleid is immers niet uitsluitend gericht op sloop van voormalige agrarische gebouwen, maar ook op het stimuleren van nieuwe economische dragers. Het betoog slaagt niet.

Overigens heeft de raad ter zitting toegelicht dat maatwerk voor statische opslag wel mogelijk is door middel van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid, onder a, sub 3, van de Wabo.

Het beroep van [appellant sub 3]

7. [appellant sub 3] woont aan de [locatie 2] in Helenaveen. De westkant van zijn perceel grenst aan het water van de Helenavaart. Hij is het niet eens met het plan, omdat daarin een fietsverbinding over het water langs zijn perceel mogelijk wordt gemaakt. Volgens hem heeft de raad hierbij ten onrechte zijn belangen niet meegewogen. Een vlonder, direct langs de voortuin van zijn huis, zal volgens hem leiden tot ernstige aantasting van zijn woongenot en privacy. De raad heeft ook niet gemotiveerd waarom een fietsverbinding op die locatie ruimtelijk aanvaardbaar zou zijn. Volgens [appellant sub 3] zijn er ook concrete plannen om de fietsverbinding ter plaatse te realiseren. Dit blijkt uit een e-mail van een ambtenaar van de provincie aan [appellant sub 3]. In die mail staat dat na aanpassing van het bestemmingsplan en bij financiering een technisch ontwerp voor een fietsvlonder wordt gemaakt en de uitvoering na het onherroepelijk worden van het plan kan starten. In een nader stuk heeft [appellant sub 3] ook een tekening overgelegd die afkomstig is van de provincie en waarop een fietsvlonder door de Helenavaart is te zien langs zijn woning. Het was daarom bij de raad al bekend dat de provincie voornemens is een fietsvlonder door de Helenavaart langs zijn gronden aan te leggen, aldus [appellant sub 3].

Tevens betoogt [appellant sub 3] dat de noodzaak voor een fietsverbinding over de Helenavaart niet inzichtelijk is gemaakt en wijst in dit verband erop dat aan de overzijde reeds een fietspad aanwezig is.

[appellant sub 3] betoogt verder dat volgens hem niet is onderzocht hoe het bestemmen voor dergelijke voorzieningen zich verhoudt tot de dubbelbestemming "Waarde - Attentiegebied NNB", die ook aan het water ter plaatse is toegekend.

7.1. De raad stelt zich op het standpunt dat een vlondervoorziening als passend beschouwd wordt binnen de bestemming 'Water' van dit bestemmingsplan. Er was op het moment van vaststelling van het plan geen locatie voor een fietsvlonder bepaald. Daarom is destijds geen specifieke afweging gemaakt over een fietsvlonder naast de tuin van [appellant sub 3], aldus de raad.

7.2. Aan het water van de Helenavaart is de bestemming "Water" en de dubbelbestemming "Waarde - Attentiegebied NNB" toegekend. Op grond van artikel 16, lid 16.1, aanhef en onder

d, van de planregels zijn delen met deze bestemming onder andere bestemd voor bruggen en overige voorzieningen ten behoeve van recreatieve fietsverbindingen zoals bijvoorbeeld een vlondervoorziening. Dit geldt voor alle gronden in het plangebied waaraan de bestemming "Water" is toegekend. Hoewel de raad terecht stelt dat in het plan geen specifieke locatie is aangewezen voor een nieuwe fietsverbinding over het water, maakt plan met de bestemming "Water" die wel mogelijk in de Helenavaart. Uit de overgelegde stukken blijkt ook dat ten tijde van de vaststelling van het plan reeds concrete plannen bestonden voor de aanleg van een fietsvlonder in de Helenavaart naast de woning van [appellant sub 3]. Uit het bestreden besluit blijkt niet dat de raad de mogelijke ruimtelijke effecten daarvan heeft afgewogen tegen de belangen van [appellant sub 3]. Evenmin geeft het bestreden besluit inzicht in de noodzaak voor een fietsvlonder in de Helenavaart op de beoogde locatie. Verder is in het besluit niet gemotiveerd dat de toegekende bestemming in overeenstemming is met de artikelen 5 en 12 van de Verordening. Gelet op de ter plaatse toegekende aanduiding "Attentiegebied Natuur Netwerk Brabant", moet het plan voldoen aan artikel 12 van de Verordening. Anders dan de raad ter zitting heeft gesteld, moet behalve aan artikel 12 ook worden voldaan aan artikel 5 van de Verordening, omdat het door [appellant sub 3] bestreden plandeel binnen het Natuur Netwerk Brabant ligt. Artikel 12 van de Verordening geldt in aanvulling op hoofdstuk 3 uit de Verordening. In dat hoofdstuk is voor het Natuur Netwerk Brabant artikel 5 opgenomen, dat dus in dit geval eveneens van toepassing is.

Gelet op het voorgaande berust het besluit, voor zover het gaat om het plandeel met de bestemming "Water" dat ziet op het deel van de Helenavaart dat grenst aan de gronden van [appellant sub 3], niet op een deugdelijke motivering. Het betoog slaagt.

7.3. Aan het einde van deze uitspraak is vermeld wat hiervan het gevolg is voor het bestreden besluit.

De beroepen van [appellante sub 6], [appellante sub 7A] en [appellant sub 7B]

8. [appellante sub 6] exploiteert een vleeskuikenhouderij aan de [locatie 3] en [appellante sub 7A] exploiteert een vleeskuikenhouderij aan de [locatie 4] in Deurne. Zij zijn het niet eens met het plan, omdat daarin geen planologische regeling is opgenomen voor een opvang- en lozingsvoorziening - bestaande uit een waterzak en voorreiniging - die op beide percelen aanwezig is. Dit terwijl in de Nota van zienswijzen is vermeld dat artikel 3, lid 3.5.9 wordt aangepast, zodat dergelijke voorzieningen zijn toegestaan op een bouwperceel. Volgens hen zijn de voorzieningen in het vastgestelde plan niet als zodanig bestemd, omdat geen aanpassing van de planregels heeft plaatsgevonden en bovendien de twee voorzieningen niet zijn aan te merken als verhardingen. Ook ontbreekt de daarvoor benodigde aanduiding in de verbeelding ter plaatse van deze voorzieningen.

8.1. In het vaststellingsbesluit staat dat de raad heeft besloten het bestemmingsplan gewijzigd vast te stellen overeenkomstig de Nota van zienswijzen. Daarin staat onder andere dat in het plan een regeling voor de percelen aan de [locatie 3] en de [locatie 4] zal worden opgenomen die opvang- en lozingsvoorzieningen ter plaatse toestaat door toevoeging van onderdeel c aan artikel 3, lid 3.5.9, van de planregels. Ter zitting heeft de raad verklaard dat naast aanpassing van artikel 3, lid 3.5.9, ook een specifieke aanduiding aan de percelen zou worden toegekend.

De Afdeling stelt vast dat in het plan zoals gepubliceerd op ruimtelijkeplannen.nl, artikel 3, lid 3.5.9, niet is gewijzigd ten opzichte van het ontwerpplan en aan beide percelen ook geen aanduiding is toegekend op grond waarvan ter plaatse opvang- en lozingsvoorzieningen zijn

toegestaan. Zelfs als wel een onderdeel c aan artikel 3, lid 3.5.9, van de planregels zou zijn toegevoegd zoals de raad blijkt het vaststellingsbesluit heeft beoogd, zou dit niet ervoor hebben gezorgd dat de twee aanwezige voorzieningen als zodanig zouden zijn bestemd, aangezien die voorzieningen geen verhardingen betreffen. De Afdeling wijst erop dat dergelijke voorzieningen bouwwerken zijn en ter zitting is meegedeeld dat in beide gevallen die voorzieningen buiten het bouwvlak liggen en dus in artikel 3, lid 3.2.4, van de planregels behoren te worden geregeld.

Omdat de gepubliceerde versie van het plan voor de percelen aan de [locatie 3] en de [locatie 4] niet in overeenstemming is met het plan zoals de raad dat blijkt het bestreden besluit heeft vastgesteld, zijn het bestreden besluit en het plan, in onderlinge samenhang bezien, in zoverre in strijd met de rechtszekerheid. Het betoog slaagt.

8.2. Aan het einde van deze uitspraak is vermeld wat hiervan het gevolg is voor het bestreden besluit.

Het beroep van [appellante sub 4]

9. De varkenshouderij van [appellante sub 4] is gevestigd aan [locatie 5] in Deurne. [appellante sub 4] betoogt dat de raad onvoldoende heeft onderbouwd waarom haar gronden buiten het Primag vallen, gezien de ligging vlakbij de grens van het Primag. In tegenstelling tot wat de raad stelt, is de begrenzing van het Primag volgens [appellante sub 4] niet gebaseerd op objectieve criteria en uitgangspunten. Volgens [appellante sub 4] voldoen de gronden aan de voorwaarden die worden gesteld om binnen het Primag te vallen. Zij stelt dat in de omgeving van haar gronden geen transformatie naar een woongebied plaatsvindt en dat in de omgeving de landschapsstructuur overwegend ruim is opgezet en agrarisch van aard is, waardoor het zich leent voor een aanduiding als Primag. Dat vanwege woonconcentraties in de omgeving geen aanduiding als Primag is toegekend, is onvoldoende. Het begrip zelf is niet gedefinieerd en er zijn geen bundeling of verzameling van (toekomstige) woonfuncties waar te nemen. Ten zuiden van de Nastreek zijn geen woonconcentraties en mogelijke woonconcentraties in het gebied ten noorden van de Nastreek - het Riet - zijn te ver verwijderd van haar bedrijf om als woonconcentraties in de omgeving te worden aangemerkt. Hierbij wijst [appellante sub 4] erop dat tussen haar bedrijf en het Riet nog 3 andere agrarische bedrijven zijn gevestigd, te weten aan de Vlierdijk 3, Wittedijk 10 en Wittedijk 12 en die bedrijven liggen wel in het Primag. De raad heeft onvoldoende gemotiveerd waarom haar bedrijf buiten het Primag ligt.

Ook stelt de raad dat de [locatie 5] zich in een historisch landschap bevindt, maar volgens [appellante sub 4] is onduidelijk wanneer daarvan sprake is, mede omdat dit historisch landschap niet in de verbeelding is aangeduid. Op de kaart "indicatieve contour Primag" vallen de gronden van [appellante sub 4] binnen het Primag, terwijl de raad nadien stelt dat de gronden buiten het Primag komen te vallen vanwege het gebiedskenmerk als historisch landschap.

9.1. Aan de gronden van [appellante sub 4] aan de [locatie 5] is de bestemming "Agrarisch" en onder meer een bouwvlak en de aanduidingen "intensieve veehouderij" en "overige zone - woonrechtzone voormalig LOG" toegekend. Aan deze gronden is niet de aanduiding "overige zone - Primag" toegekend.

9.2. In de plantoelichting staat dat de raad het vanuit gemeentelijk en provinciaal beleid wenselijk acht om onderscheid te maken tussen een gebied gericht op een agrarische economie en een gebied gericht op een gemengde plattelandseconomie. Binnen het gebied dat is gericht op een agrarische economie - het Primag - moet de agrarische sector zich

duurzaam kunnen ontwikkelen. Buiten het Primag wil de raad ook ruimte geven voor niet-agrarische functies, zowel in de vorm van nieuwe economische dragers als woonfuncties. De raad heeft toegelicht dat met het binnen of buiten het Primag plaatsen van een bedrijf of perceel geen standpunt wordt ingenomen over het bestaansrecht van het bedrijf. Agrarische activiteiten zijn ook buiten het Primag toegestaan. Ook buiten het Primag heeft en houdt een bedrijf daarom ontwikkelingsmogelijkheden. Het is wel mogelijk dat een bedrijf buiten het Primag in geval van bedrijfsuitbreiding vaker met een belemmerend gevoelig object zoals een burgerwoning rekening moet houden, omdat in het plan is bepaald dat buiten het Primag wel nieuwe gevoelige objecten mogen worden opgericht of omgeschakeld mag worden naar gevoelige objecten.

In de plantoelichting staan de uitgangspunten en criteria voor de begrenzing van het Primag. Er is vervolgens een gebiedsanalyse gemaakt op basis van de ruimtelijke kenmerken landschapsstructuur, infrastructuur en ontsluiting en functies en functieontwikkeling. In de plantoelichting is ook een overzicht opgenomen van welke gebiedskenmerken wel en niet in aanmerking komen voor ligging in het Primag. Per criterium is een grens bepaald. Dat wordt voldaan aan één van de criteria, betekent dus niet dat een gebied binnen het Primag valt. Een gebied kan op basis van een bepaald criterium binnen de grenzen van het Primag vallen, maar door toepassing van (één van) de andere relevante criteria daarbuiten vallen. Door vervolgens deze verschillende grenzen op elkaar te leggen, is de uiteindelijke begrenzing van het Primag ontstaan. De raad stelt verder dat de ruimtelijke afweging van de begrenzing is gemaakt op gebiedsniveau, wat tot gevolg heeft gehad dat bij de keuze van de begrenzing van het Primag soms niet aan de wensen van individuele perceeleigenaren is voldaan.

Verder stelt de raad dat het juist is dat in de kaart "indicatieve contour Primag" de gronden van [appellante sub 4] nog binnen het Primag lagen, maar dit betreft een bijlage bij het voorontwerpplan, waarin de grenzen van het Primag overeenkwamen met de omvang van het LOG. De verkleining van het LOG tot een kleiner Primag heeft na het voorontwerp plaatsgevonden.

9.3. Mede gezien de uitvoerige beschrijving in de plantoelichting en de daarin vermelde uitgangspunten en criteria, volgt de Afdeling [appellante sub 4] niet in haar betoog dat de begrenzing van de gebiedsaanduiding "overige zone - Primag" in de verbeelding in algemene zin niet op een zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Hierbij merkt de Afdeling op dat de keuze voor de begrenzing niet noodzakelijkerwijs op objectieve criteria, maar in ieder geval op deugdelijke en navolgbare criteria moet zijn gebaseerd. Die criteria kunnen ook beleidsmatig van aard zijn.

Waar het gaat om de gronden van [appellante sub 4] overweegt de Afdeling dat deze gronden binnen een gebied liggen waarvan de raad de keuze heeft gemaakt om daar ook ruimte te bieden voor niet-agrarische functies, zoals woonfuncties. De Afdeling acht deze keuze voor het gebied waar de gronden van [appellante sub 4] deel van uitmaken niet onredelijk. Daarbij acht de Afdeling van belang dat de raad aan [appellante sub 4] geen beperkingen aan de bestaande bedrijfsvoering oplegt door aan haar gronden niet de gebiedsaanduiding van het Primag toe te kennen. Anders dan [appellante sub 4] stelt, betekent het ontbreken van de gebiedsaanduiding "overige zone - Primag" evenmin dat zij haar bedrijf niet meer verder zou kunnen ontwikkelen. Dat er nu de mogelijkheid bestaat dat in de omgeving van haar gronden gevoelige functies worden opgericht betekent immers niet dat daardoor een eventuele bedrijfsuitbreiding niet meer mogelijk zal zijn.

Over de verwijzing naar agrarische bedrijven in de omgeving waaraan de gebiedsaanduiding van het Primag wel is toegekend, overweegt de Afdeling dat die gronden behoren tot een

gebied waarvoor de raad, op basis van zijn criteria, een andere keuze heeft gemaakt dan voor het gebied waartoe de gronden van [appellante sub 4] behoren. Over de duiding van de omgeving als historisch landschap heeft de raad ter zitting verklaard dat het bedrijf van [appellante sub 4] en de agrarische bedrijven waarnaar hij verwijst wat betreft het type landschap mogelijk niet verschillen, maar dat de begrenzing van het Primag is bepaald aan de hand van meerdere criteria en niet alleen de landschapsstructuur. Aan het feit dat die andere bedrijven wellicht in hetzelfde type landschap liggen komt daarom geen doorslaggevende betekenis toe. Dat de raad die begrenzing niet heeft bekeken op perceelniveau, is, mede gelet op het betrekkelijk kleine verschil voor het planologische regime, niet onredelijk. Het betoog slaagt niet.

Het beroep van [appellant sub 5]

10. [appellant sub 5] woont aan de [locatie 6] in Deurne. Hij is het niet eens met het plan, omdat zijn gronden daarin binnen de gebiedsaanduiding "overige zone - Primag" zijn gelegen. [appellant sub 5] betoogt dat de ligging in het Primag de omschakelmogelijkheden voor zijn gronden beperkt. Binnen het Primag is omschakeling naar een woonbestemming niet mogelijk, terwijl de gronden wel feitelijk zo worden gebruikt. De toegekende aanduiding leidt ertoe dat de woning alleen kan worden bewoond door hem als voormalige agrariër of als bedrijfswoning. Voor de verkoop als bedrijfswoning moet echter een volwaardig agrarisch bedrijf worden geëxploiteerd en daarvan is nu geen sprake. Daardoor is verkoop van zijn woning in de toekomst nagenoeg onmogelijk. Volgens hem heeft de raad onvoldoende gemotiveerd waarom de gebiedsaanduiding "overige zone - Primag" ter plaatse is opgenomen, terwijl de raad in 2015 heeft gezegd dat overwogen zal worden om zijn perceel bij de voorbereiding van het dit plan uit het Primag te halen.

10.1. De raad heeft toegelicht, op basis van de criteria die hij voor de begrenzing van het Primag heeft gehanteerd, dat het gebied waartoe de gronden van [appellant sub 5] behoren, geschikt is voor duurzame ontwikkeling van agrarische functies. In het kader van de vaststelling van de gewijzigde geurverordening is aangegeven dat onderzocht zou worden of de gronden buiten het Primag konden worden gehouden, maar toen heeft geen integrale ruimtelijke afweging plaatsgevonden. De ruimtelijke afweging die in deze bestemmingsplanprocedure heeft plaatsgevonden, heeft geleid tot de conclusie dat de gronden geschikt zijn voor het Primag en om die reden in het Primag zijn opgenomen, aldus de raad.

Voor de gronden die binnen het Primag vallen, heeft de raad de keuze gemaakt om daar geen nieuwe gevoelige objecten toe te staan, om zo vermenging met andere dan agrarische functies te voorkomen. Daarom is ook voor de gronden van [appellant sub 5] geen mogelijkheid opgenomen voor omschakeling naar een woonbestemming. Dit komt overeen met het voorgaande plan, toen de gronden binnen het LOG vielen en ook geen omschakeling naar een woonbestemming in het plan was opgenomen. Het feit dat [appellant sub 5] in het verleden heeft besloten zijn veehouderij te staken, betekent volgens de raad niet dat ter plaatse geen agrarisch bedrijf meer mogelijk is. In dit verband stelt de raad dat het vestigen van een volwaardig agrarisch bedrijf niet afhankelijk is van de omvang van het bedrijfsperceel en dat een akkerbouwbedrijf ook geëxploiteerd kan worden op percelen die niet nabij het bedrijf gelegen zijn.

10.2. De gronden van [appellant sub 5] liggen binnen een gebied waarvan de raad in het plan de keuze heeft gemaakt om daar ruimte te bieden aan agrarische functies en daarom zo min mogelijk vermenging met andere functies wil toestaan. Om die reden is omschakeling naar een woonfunctie ter plaatse van zijn gronden niet toegestaan. De Afdeling acht deze keuze

voor het gebied waar ook de gronden van [appellant sub 5] deel van uitmaken niet onredelijk. Weliswaar is in het kader van de vaststelling van de geurverordening overwogen om aan de gronden niet de gebiedsaanduiding van het Primag toe te kennen, maar toen is geen integrale afweging gemaakt. De raad heeft zich naar het oordeel van de Afdeling mogen baseren op de integrale ruimtelijke afweging voor de toekenning van de gebiedsaanduiding van het Primag die in het kader van de bestemmingsplanprocedure is gemaakt, op basis waarvan is geconcludeerd dat de gronden passen binnen het Primag. In de omstandigheid dat [appellant sub 5] al een tijd geen veehouderij meer exploiteert, heeft de raad geen aanleiding hoeven zien om aan zijn gronden niet de gebiedsaanduiding van het Primag toe te kennen. Daarbij acht de Afdeling van belang dat de toegekende agrarische bestemming nog steeds een agrarisch bedrijf toestaat, wat [appellant sub 5] ook niet heeft weersproken. Dat hij het niet wenselijk acht om opnieuw een volwaardig agrarisch bedrijf te exploiteren heeft de raad niet doorslaggevend hoeven achten. In dat verband heeft de raad ook toegelicht dat het schrappen van de aanduiding "overige zone - Primag" - en de mogelijkheid voor een woonbestemming - niet aan de orde is gezien de aanwezige intensieve veehouderij aan de noordkant van de gronden van [appellant sub 5]. De raad heeft de bedrijfsbelangen van de omliggende veehouderijen - die ook in het Primag liggen - die niet gebaat zijn bij de mogelijkheid om een nieuw gevoelig object op korte afstand mogelijk te maken in redelijkheid zwaarder mogen laten wegen dan het belang van [appellant sub 5] bij de mogelijkheid voor een woonfunctie. Het betoog slaagt dan ook niet. Het beroep van [appellante sub 8]

11. [appellante sub 8] exploiteert een vleesvarkenshouderij, melkveehouderij en een akkerbouwbedrijf aan de [locatie 7] in Deurne. [appellante sub 8] betoogt dat ten onrechte aan haar gronden niet de gebiedsaanduiding "overige zone - Primag" is toegekend. Haar agrarische bedrijf zou binnen het Primag moeten liggen, aangezien het voorheen ook binnen het LOG lag en een groot aantal omvangrijke en moderne agrarische bedrijven in de omgeving van haar bedrijf ligt. Het toelaten van functiemenging in het voormalige LOG, waaronder in de omgeving van haar gronden, is ongewenst en bedreigt de aanwezige agrarische bedrijven, zo stelt zij.

De visie van de raad op veehouderijen buiten het Primag komt volgens [appellante sub 8] niet overeen met haar plannen om ter plaatse een nieuw en modern melkveebedrijf ontwikkelen, waarvoor al omgevingsvergunningen voor de activiteiten bouwen en milieu en een vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nbw-vergunning) zijn verleend. In dit verband wijst [appellante sub 8] op het ontwerp van de Structuurvisie Deurne 2030, waarin voor intensieve veehouderijen buiten het Primag is opgenomen dat deze niet kiezen voor schaalvergroting, maar voor andere vormen van bedrijfsontwikkeling of op termijn voor bedrijfsbeëindiging of omschakeling naar andere passende bedrijfsactiviteiten. [appellante sub 8] stelt dat door de ligging buiten het Primag, zij geen gebruik meer kan maken van de reeds verleende vergunningen en daardoor in haar bedrijfsvoering en verdere ontwikkeling wordt geschaad door het plan.

11.1. De raad heeft in de mogelijkheden die het plan biedt een onderscheid gemaakt tussen een gebied waar wordt ingezet op duurzame agrarische ontwikkeling - het Primag - en gebieden waar, naast agrarische functies, ruimte worden geboden voor niet-agrarische functies. Zoals hiervoor onder 9.3 is overwogen, worden buiten de gebiedsaanduiding van het Primag geen beperkingen opgelegd aan de bestaande bedrijfsvoering van agrarische bedrijven en het plan biedt aan agrarische bedrijven zowel binnen als buiten het Primag dezelfde ontwikkelingsmogelijkheden. Anders dan [appellante sub 8] stelt, is het plan dan ook niet erop gericht dat bij percelen waar de gebiedsaanduiding van het Primag niet aan is

toegekend geen medewerking wordt verleend aan ontwikkelingen van agrarische bedrijven. Uit de vastgestelde tekst van de Structuurvisie kan een dergelijk beleidsvoornemen ook niet worden afgeleid. De passage uit het ontwerp van de "Structuurvisie Deurne 2030", waar [appellante sub 8] naar verwijst, is in de definitieve "Structuurvisie Deurne 2030" die door de raad is vastgesteld op 13 maart 2018, gewijzigd. De raad heeft daarover toegelicht dat met de passage uit het ontwerp de indruk werd gewekt dat de agrarische sector in het gemengd landelijk gebied op slot wordt gezet, terwijl dat niet het geval is.

Voor het gebied waar de gronden van [appellante sub 8] in liggen heeft de raad in het plan de keuze gemaakt om daar geen gebiedsaanduiding van het Primag toe te kennen en daar dus ook ruimte te bieden voor niet-agrarische functies, zoals woonfuncties. Dit komt doordat de gronden behoren tot een gebied waar de raad transformatie naar andere dan agrarische functies voorziet, waardoor vermenging van functies niet langer te voorkomen is. De Afdeling acht deze keuze voor het gebied niet onredelijk. Daarbij acht de Afdeling ook van belang dat de raad, zoals hiervoor al overwogen is, aan [appellante sub 8] geen beperkingen aan de bestaande bedrijfsvoering oplegt en dat het niet toekennen van de aanduiding "overige zone - Primag" ook niet betekent dat zij haar bedrijf niet meer verder zou kunnen ontwikkelen. Het betoog slaagt niet.

12. [appellante sub 8] betoogt dat de raad ten onrechte zijn vergunde bedrijfssituatie niet als zodanig in het plan heeft bestemd. Hij beschikt al over omgevingsvergunningen voor bouwen en milieu. Ten tijde van de vaststelling van het plan was daarvoor ook een Nbw 1998-vergunning verleend, maar was die nog niet onherroepelijk. Artikel 3, lid 3.5.2, onder d, sub 2, van de planregels bevat een gebruiksverbod, waarin is bepaald dat verleende vergunningen op basis van de Wet natuurbescherming (hierna: Wnb) dan wel de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: Nbw) ook onherroepelijk moeten zijn. Volgens [appellante sub 8] is in die planregel ten onrechte de eis opgenomen dat de vergunning onherroepelijk moet zijn, omdat dit een belemmering vormt voor zijn bedrijfsontwikkeling.

12.1. De raad heeft toegelicht dat de door [appellante sub 8] bestreden planregel is opgenomen om te kunnen voldoen aan het vereiste uit artikel 2.7, eerste lid, en artikel 2.8, derde lid, van de Wnb. De raad heeft een plan-MER en passende beoordeling voor dit plan laten opstellen, waaruit volgens hem bleek dat significante effecten op Natura 2000-gebieden uitsluitend kunnen worden uitgesloten, indien in het bestemmingsplan een regeling wordt opgenomen die iedere toename van stikstofdepositie ten opzichte van de referentiesituatie uitsluit. Als bij een ontwikkeling aan de bestemmingsplanvoorwaarden kan worden voldaan dat geen sprake is van een toename van stikstofdepositie kan onbenutte ruimte binnen het bouwvlak worden benut. Als daaraan niet voldaan kan worden, kan de onbenutte ruimte door het treffen van emissie reducerende maatregelen op bedrijfsniveau wél benut worden. Indien ook hier niet aan kan worden voldaan, kan voor individuele gevallen wel op projectniveau worden beoordeeld of uitbreiding mogelijk is. In dat geval kan buiten het plan medewerking worden verleend aan het initiatief, aldus de raad.

12.2. In artikel 3, lid 3.5.2, onder d, van de planregels is onder andere een regeling opgenomen die kort gezegd inhoudt dat gebruik van agrarische gronden niet is toegestaan als dit leidt tot een toename van stikstofdepositie, tenzij voor dat gebruik een onherroepelijke Nbw- of Wnb-vergunning bestaat ten tijde van de vaststelling van het plan. Die onherroepelijke vergunningen zijn opgenomen in bijlage 6 bij de planregels.

De Afdeling ziet geen aanleiding om de keuze van de raad voor het opnemen van deze planregeling onredelijk bezwarend te achten. Hiertoe wordt overwogen dat de raad deze voorwaarde heeft gesteld om de kwaliteit van de leefomgeving in het plangebied en van

nabijgelegen natuurgebieden te waarborgen. In dit verband is van belang dat ter plaatse van omliggende Natura 2000-gebieden reeds sprake is van een overbelaste situatie als gevolg van de huidige stikstofdepositie en dat een verdere toename van de stikstofdepositie kan leiden tot significante effecten. Hierbij betreft de Afdeling dat de voorwaarde van een onherroepelijke vergunning ook is opgenomen om te voorkomen dat voor het plan een veelomvattende passende beoordeling van de gevolgen voor de Natura 2000-gebieden zou moeten worden gemaakt, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen voor die gebieden en uitgaande van de maximale planologische mogelijkheden die het plan biedt. Verder acht de Afdeling van belang dat de planregels bedrijfsuitbreiding door [appellante sub 8] niet onmogelijk maken, omdat dit is toegestaan zolang de stikstofdepositie niet toeneemt. De Afdeling volgt [appellante sub 8] niet in zijn stelling de raad niet zou willen meewerken aan haar bedrijfsuitbreiding. Zoals de Afdeling hiervoor onder 11.1 heeft overwogen is het plan niet erop gericht dat agrarische bedrijven waar niet de gebiedsaanduiding van het Primag aan is toegekend, niet meer verder zouden mogen ontwikkelen. Het betoog slaagt niet.

Overigens is de Nbw-vergunning van 14 december 2015 bij uitspraak van 29 mei 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1603, vernietigd.

Conclusie

13. De beroepen van [appellant sub 1], [appellante sub 4], [appellant sub 5] en van [appellante sub 8] zijn ongegrond. Voor hen is deze uitspraak een einduitspraak en is daarmee voor hen een einde gekomen aan deze procedure.

13.1. Ten aanzien van [appellant sub 1], [appellante sub 4], [appellant sub 5] en [appellante sub 8] bestaat voor een proceskostenveroordeling geen aanleiding.

14. Voor de beroepen van De Peelrand B.V. en anderen, [appellant sub 3], [appellante sub 6], [appellante sub 7A] en [appellant sub 7B] is deze uitspraak een tussenuitspraak, wat inhoudt dat pas in een volgende uitspraak definitief op hun beroepen zal worden beslist.

14.1. Met het oog op een spoedige beslechting van de geschillen zal de Afdeling de raad op grond van artikel 8:51d van de Awb opdragen om binnen 26 weken na verzending van deze uitspraak de gebreken genoemd onder 5.2, 7.2 en 8.1 in het bestreden besluit te herstellen.

De raad moet daartoe met inachtneming van deze uitspraak zijn keuze om af te zien van het opnemen van een planregeling die bewoning door elke derde toestaat voor de agrarische bedrijfswoning op de gronden van De Peelrand B.V. alsnog toereikend motiveren of in plaats daarvan voor dit plandeel een gewijzigd besluit nemen.

Verder moet de raad alsnog toereikend motiveren dat een fietsvlonder binnen de bestemming "Water" ter hoogte van de gronden van [appellant sub 3] ruimtelijk aanvaardbaar is, daarbij ingaan op de noodzaak daarvan en motiveren dat wordt voldaan aan de artikelen 5 en 12 van de Verordening of voor dit plandeel een gewijzigd besluit te nemen.

De raad moet het bestreden besluit wijzigen door een planregel toe te voegen aan artikel 3, lid 3.2.4, van de planregels en aan de plandelen die zien op de percelen aan de [locatie 3] en de [locatie 4] een aanduiding toekennen die ertoe strekken dat ter plaatse opvang- en lozingsvoorzieningen zijn toegestaan.

14.2. Bij wijziging van het bestreden besluit hoeft afdeling 3.4 van de Awb niet opnieuw te worden toegepast. De raad dient de wijziging van het besluit verder op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken.

14.3. In de einduitspraak zal voor De Peelrand B.V. en anderen, [appellant sub 3], [appellante sub 6], [appellante sub 7A] en [appellant sub 7B] worden beslist over de proceskosten en de vergoeding van het betaalde griffierecht.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart de beroepen van [appellant sub 1], [appellante sub 4], [appellant sub 5] en [appellante sub 8] ongegrond;

II. draagt de raad van de gemeente Deurne op:

- om binnen 26 weken na verzending van deze uitspraak onderscheidenlijk tussenuitspraak met inachtneming van wat onder 5.2, 7.2 en 8.1 is overwogen het besluit van 19 december 2017 tot vaststelling van het bestemmingsplan "Derde herziening buitengebied" te herstellen door:

a. zijn keuze om af te zien van het opnemen van een planregeling die bewoning door elke derde toestaat voor de agrarische bedrijfswoning op de gronden van De Peelrand B.V. en anderen alsnog toereikend te motiveren of in plaats daarvan voor dit plandeel een gewijzigd besluit te nemen;

b. alsnog toereikend te motiveren dat een fietsvlonder binnen de bestemming "Water" ter hoogte van de gronden van [appellant sub 3] ruimtelijk aanvaardbaar is, daarbij ingaan op de noodzaak daarvan en te motiveren dat wordt voldaan aan de artikelen 5 en 12 van de Verordening of voor dit plandeel een gewijzigd besluit te nemen;

c. een planregel toe te voegen aan artikel 3, lid 3.2.4, van de planregels en aan de plandelen die zien op de percelen aan de [locatie 3] en de [locatie 4] een aanduiding toe te kennen die ertoe strekken dat ter plaatse opvang- en lozingsvoorzieningen zijn toegestaan;

- de Afdeling, De Peelrand B.V. en anderen, [appellant sub 3], [appellante sub 6], [appellante sub 7A] en [appellant sub 7B] de uitkomst mede te delen en het gewijzigde besluit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken en mede te delen.

Aldus vastgesteld door mr. E.J. Daalder, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.V. Vreugdenhil, griffier.

w.g. Daalder w.g. Vreugdenhil
lid van de enkelvoudige kamer griffier

Uitgesproken in het openbaar op 26 februari 2020

571-865.

Uitspraak 201801850/2/R2

ECLI	ECLI:NL:RVS:2020:374
Datum uitspraak	5 februari 2020
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 19 december 2017 heeft de raad van de gemeente Deurne het bestemmingsplan "Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied" vastgesteld.

Volledige tekst

201801850/2/R2.

Datum uitspraak: 5 februari 2020

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak, onderscheidenlijk tussenuitspraak met toepassing van artikel 8:51d van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) in het geding tussen:

1. [appellant sub 1A] en [appellant sub 1B], beiden wonend te Deurne (hierna samen en in enkelvoud: [appellant sub 1]),
 2. [appellant sub 2], wonend te Deurne,
 3. [appellant sub 3A] en [appellant sub 3B], beiden wonend te Deurne,
 4. [appellant sub 4], wonend te Helenaveen, gemeente Deurne,
 5. [appellant sub 5A] en [appellant sub 5B], beiden wonend te Liessel, gemeente Deurne (hierna samen en in enkelvoud: [appellant sub 5]),
 6. [appellante sub 6], gevestigd te [plaats], waarvan de vennoten zijn [vennoot A], [vennoot B], beiden wonend te Deurne, [vennoot C] en [vennoot D], beiden wonend te [woonplaats],
- en

de raad van de gemeente Deurne,

verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 19 december 2017 heeft de raad het bestemmingsplan "Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben onder andere [appellant sub 1], [appellant sub 2], [appellanten sub 3], [appellant sub 4], [appellant sub 5] en [appellante sub 6] beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

[appellant sub 1], [appellant sub 2], [appellanten sub 3], [appellant sub 5] en [appellante sub 6] hebben nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 29 oktober 2019, waar [appellant sub 1], bijgestaan door mr. A.W.R.A. Verbruggen, rechtsbijstandverlener te Deurne, [appellanten sub 3] bijgestaan door mr. R.A.M. Verkooijen, advocaat te Deurne, [appellant sub 4], eveneens bijgestaan door mr. R.A.M. Verkooijen, [appellant sub 5], vertegenwoordigd door mr. M. Peeters, advocaat te Someren, en de raad, vertegenwoordigd door mr. C.G.M. Claessens en mr. C.C. van Vliet, zijn verschenen.

Buiten bezwaren van partijen zijn ter zitting nog stukken in het geding gebracht.

Overwegingen

1. Artikel 8:51d van de Awb luidt, voor zover thans van belang: "Indien de bestuursrechter in hoogste aanleg uitspraak doet, kan hij het bestuursorgaan opdragen een gebrek in het bestreden besluit te herstellen of te laten herstellen."

Inleiding

2. Het plan is de derde herziening van het op 11 december 2007 door de raad vastgestelde bestemmingsplan "Buitengebied" en volgt het op 28 januari 2014 door de raad vastgestelde plan "Tweede herziening bestemmingsplan Buitengebied" op. Het plangebied beslaat het hele buitengebied van de gemeente Deurne. Met het plan wordt de aangepaste Verordening ruimte Noord-Brabant (hierna: de Verordening) verwerkt in de planregels, wordt gemeentelijk beleid in het plan vastgelegd - waaronder de omvorming van het "landbouwontwikkelingsgebied" naar een kleiner "primair agrarisch gebied" - en is een vereenvoudiging van de regels doorgevoerd.

Tegen het plan zijn 32 beroepen ingesteld. De meeste beroepen richten zich tegen de planregeling voor de eigen dan wel naastliggende gronden. De Afdeling heeft in dit geval niet ervoor gekozen om alle beroepen op één zitting te behandelen en in één uitspraak op te nemen, maar die beroepen op meerdere afzonderlijke zittingsdagen te behandelen en de beroepen per zittingsdag in één uitspraak op te nemen. In deze uitspraak komen zes beroepen aan de orde.

Toetsingskader

3. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. De Afdeling stelt niet zelf vast of het plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, maar beoordeelt aan de hand van die gronden of de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

Het beroep van [appellant sub 1]

4. [appellant sub 1] woont aan de [locatie 1] te Deurne. Hij betoogt dat de raad ten onrechte

de feitelijk bestaande en vergunde situatie niet als zodanig heeft bestemd. Er is volgens hem op 19 december 2007 een bouwvergunning verleend voor een woning en mantelzorgwoning. Met dat bestaande recht had de raad rekening moeten houden bij de vaststelling van het plan. Ten onrechte heeft de raad de toekenning van een woonbestemming aangemerkt als nieuwe ontwikkeling die in samenhang met een bedrijf aan huis moet worden onderzocht, want om het mogelijk maken van een bedrijf aan huis heeft [appellant sub 1] in zijn zienswijze niet verzocht.

Volgens [appellant sub 1] heeft de raad in het plan ten onrechte volstaan met persoonsgebonden overgangsrecht. De raad had een woonbestemming moeten toekennen aan zijn agrarische bedrijfswoning, omdat dit het beste aansluit bij de feitelijke situatie van burgerbewoning. Als hij dat al niet wil doen, dan had hij moeten overwegen om een aanduiding als plattelandswoning toe te kennen, zodat bewoning van de agrarische bedrijfswoning door derden in het algemeen is toegestaan of een uitsterfregeling moeten opnemen voor het huidige gebruik als burgerwoning.

4.1. De raad stelt dat [appellant sub 1] geen aanspraak kan maken op een planregeling die bewoning van zijn agrarische bedrijfswoning door derden in het algemeen toestaat. De raad wijst er op dat met de vergunning van 19 december 2007 alleen de verbouwing van een bedrijfswoning is vergund en niet het gebruik voor burgerbewoning. In de huidige situatie is het bouwvlak op initiatief van [appellant sub 1] kadastraal gesplitst, waardoor de agrarische bebouwing op een ander perceel is komen te staan dan de bij dat bedrijf behorende woning. Het perceel met de agrarische bebouwing is geen eigendom meer van [appellant sub 1]. De raad acht het toestaan van bewoning van de bedrijfswoning door derden in het algemeen ruimtelijk ongewenst vanwege het in werking zijnde agrarisch bedrijf op het naastgelegen perceel. Door de kadastrale splitsing kan ook niet meer worden voldaan aan de voorwaarde in de planregels voor de toekenning van een woonbestemming die inhoudt dat overtollige agrarische bebouwing wordt gesloopt, aldus de raad. Er is medewerking nodig van de eigenaar van het perceel waarop de agrarische bebouwing staat om te voldoen aan die voorwaarde en dat die daaraan wil meewerken is niet gebleken. Verder stelt de raad dat toekenning van een woonbestemming aan het deel van de gronden waar de agrarische bedrijfswoning van [appellant sub 1] op staat nieuwvestiging zou betekenen als bedoeld in de Verordening, wat in beginsel niet is toegestaan. Omdat [appellant sub 1] al lange tijd in de bedrijfswoning woont, is wel een regeling opgenomen waardoor hij de bedrijfswoning kan blijven bewonen, net zoals in het voorgaande plan. Als het gebruik van [appellant sub 1] eindigt, kan de woning nog steeds als bedrijfswoning worden gebruikt, aldus de raad.

4.2. Aan de gronden van [appellant sub 1], waarop de woning staat, is onder meer de bestemming "Agrarisch" en de aanduiding "overige zone - woonrechtzone" toegekend. Op grond van artikel 3, lid 3.5.7 is ter plaatse van die aanduiding burgerbewoning van bedrijfswoningen toegestaan door de voormalige agrariër en een ieder die op 5 juli 2005 de bedrijfswoning bewoonde. Dit artikellid bevat daarmee een regeling voor persoonsgebonden overgangsrecht, net als het voorgaande plan. Niet in geschil is dat [appellant sub 1] op grond van deze regeling de bedrijfswoning mag bewonen. De vraag die ter beoordeling voorligt is of de raad in redelijkheid opnieuw voor persoonsgebonden overgangsrecht heeft kunnen kiezen of een andere planregeling voor de gronden van [appellant sub 1] had moeten vaststellen.

4.3. Wat betreft de gewenste woonbestemming overweegt de Afdeling dat [appellant sub 1] niet voldoet aan de voorwaarden voor het wijzigen van de huidige agrarische bestemming in een woonbestemming, omdat hij het niet langer in zijn macht heeft om de agrarische bebouwing die voorheen bij zijn bedrijfswoning hoorde af te breken. Ook heeft hij geen bestaand recht op een woonbestemming. In overweging 1 van de vergunning van 19

december 2007 staat dat de vergunning is verleend in overeenstemming met het toen geldende bestemmingsplan "Buitengebied" uit 1980. In dat plan was aan het perceel de bestemming "Agrarisch Bouwblok A (met woning)" toegekend. Op grond van artikel 11, lid A, onder 1, aanhef en sub 1, van de planregels van dit plan, zoals herzien in 1988, mogen op de tot "Agrarisch bouwblok A" bestemde gronden uitsluitend bouwwerken ten dienste van een bestaand of volwaardig agrarisch bedrijf worden gebouwd, met dien verstande dat binnen ieder op de plankaart als zodanig aangegeven bouwblok slechts één bedrijfswoning mag worden gebouwd gelijktijdig met of later dan de bouw van bedrijfsgebouwen. Op grond van lid C, onder 1 en b wordt onder een met de bestemming strijdig gebruik van de bouwwerken in ieder geval permanente of tijdelijke bewoning met uitzondering van de in lid A, sub 1 en 3, bedoelde woningen gerekend. Sub 1 betreft gebruik als bedrijfswoning en sub 3 een vrijstellingsbevoegdheid voor een tweede bedrijfswoning.

De conclusie is dat het plan dat gold ten tijde van de verlening van de vergunning gebruik voor burgerbewoning ter plaatse niet toestond. Een bouwvergunning voor de verbouwing van de bedrijfswoning voor inwoning die op grond van het plan "Buitengebied" uit 1980 en in overeenstemming daarmee is verleend, is dus verleend voor de verbouwing van de (agrarische) bedrijfswoning. De raad stelt dan ook terecht dat met de vergunning alleen de verbouwing van een bedrijfswoning is vergund, en niet het gebruik voor burgerbewoning van deze woning. In zoverre mist het betoog feitelijke grondslag. De Afdeling volgt [appellant sub 1] daarom niet in zijn betoog dat sprake is van een bestaand recht op een woonbestemming waar de raad ten onrechte geen rekening mee heeft gehouden. In zoverre slaagt het betoog niet.

4.4. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad in dit geval in redelijkheid opnieuw persoonsgebonden overgangsrecht kunnen opnemen voor de agrarische bedrijfswoning van [appellant sub 1]. Hierbij heeft de raad in aanmerking kunnen nemen dat de stallen van een agrarisch bedrijf met een milieuvergunning, bestaande uit een akkerbouwbedrijf en een veehouderij, zich op ongeveer 20 m van de bedrijfswoning van [appellant sub 1] bevinden. Ook is van belang dat de bedrijfswoning van [appellant sub 1] in planologisch opzicht bij dat agrarisch bedrijf hoort, aangezien die zich binnen hetzelfde bouwvlak bevinden. Gelet op de zeer korte afstand van de agrarische gebouwen tot de bedrijfswoning van [appellant sub 1] heeft de raad het toestaan van bewoning door anderen uit ruimtelijk oogpunt ongewenst kunnen achten. Ook heeft de raad bij zijn keuze mee kunnen laten wegen dat de woning nog steeds is bestemd als agrarische bedrijfswoning en dus na beëindiging van het gebruik door [appellant sub 1] als burgerwoning wederom als agrarische bedrijfswoning kan worden gebruikt. Het betoog slaagt niet.

Het beroep van [appellant sub 2]

5. [appellant sub 2] woont in een voormalige agrarische bedrijfswoning aan de [locatie 2] te Deurne. Het bedrijf waar de woning bij hoorde bestaat al ongeveer 25 jaar niet meer en de overtollige bedrijfsgebouwen - kassen en andere gebouwen - zijn reeds gesloopt. De voormalige bedrijfswoning wordt sinds die tijd voor burgerbewoning gebruikt. Hij betoogt daarom dat ten onrechte geen woonbestemming is toegekend aan zijn gronden. Een woonbestemming vormt ook geen belemmering voor de bedrijfsvoering van agrarische bedrijven in de omgeving. Ook wijst [appellant sub 2] erop dat wat betreft andere ruimtelijke aspecten zoals geluid, geur, luchtkwaliteit, archeologie, externe veiligheid of flora en fauna geen belemmeringen bestaan om een woonbestemming toe te kennen. Het al jarenlange bestaande gebruik voor burgerbewoning is volgens hem onder het gebruiksovergangsrecht komen te vallen.

5.1. Aan de gronden van [appellant sub 2] is de bestemming "Agrarisch", een bouwvlak en de aanduidingen "specifieke vorm van agrarisch - overige veehouderij" en "overige zone - woonrechtzone" toegekend. Vanwege de laatstgenoemde aanduiding is op grond van artikel 3, lid 3.5.7, onder b, van de planregels het gebruik door [appellant sub 2] van de woning voor burgerbewoning toegestaan. Anders dan [appellant sub 2] betoogt is het gebruik als burgerwoning dus niet onder het algemene gebruiksovergangsrecht komen te vallen. Verder is het agrarisch gebruik van de gronden rondom de woning van [appellant sub 2], wat volgens de raad nog steeds plaatsvindt, op grond van de toegekende agrarische bestemming ook toegelaten.

Naar het oordeel van de Afdeling heeft [appellant sub 2] onvoldoende onderbouwd waarom aan zijn gronden een woonbestemming moet worden toegekend. Daarbij neemt de Afdeling in aanmerking dat hij weliswaar gesteld heeft dat een woonbestemming ruimtelijk aanvaardbaar is, maar die stelling niet met objectieve gegevens heeft onderbouwd. Dit terwijl de raad al in een eerdere fase, namelijk in een brief van maart 2017 en in antwoord op de inspraakreactie van [appellant sub 2], heeft laten weten welke stappen hij zou moeten nemen om deze ruimtelijke ontwikkeling in het plan te kunnen laten opnemen. Gezien de afstand van ongeveer 150 m tot de dichtstbijzijnde veehouderij en de nabijheid van agrarische gronden heeft de raad in redelijkheid een ruimtelijke onderbouwing kunnen eisen, met name als het gaat om de geurbelasting ter plaatse en de gevolgen die toekenning van een woonbestemming zou kunnen hebben voor de bedrijfsvoering van nabijgelegen veehouderijen. Gelet op het voorgaande heeft de raad in redelijkheid persoonsbonden overgangsrecht kunnen toekennen voor het bestaande gebruik. Het betoog slaagt niet.

Het beroep van [appellanten sub 3]

6. [appellanten sub 3] wonen aan de [locatie 3]. In het verleden werd ter plaatse een intensieve veehouderij geëxploiteerd. Zij betogen dat de raad ten onrechte geen woonbestemming aan een deel van hun gronden heeft toegekend. Volgens hen is die bestemming het meest passend gezien het huidige gebruik, want de voormalige agrarische bedrijfswoning wordt al ongeveer 20 jaar als burgerwoning gebruikt. In de directe omgeving zijn ook geen agrarische bedrijven meer aanwezig en de dichtstbijzijnde veehouderij ligt op 400 m afstand, waar nog een woning tussen ligt. In dit verband wijzen zij erop dat bij hun woning een aanvaardbaar woon- en leefklimaat is gewaarborgd, wat ook blijkt uit het "Geuronderzoek woon- en leefklimaat [locatie 3]-[locatie 4], Deurne", van bureau Van Dun Advies BV van 24 mei 2018 (hierna: geuronderzoek). Volgens hen is al in de zienswijze de bereidheid kenbaar gemaakt om, zo nodig, met onderzoeken aan te tonen dat sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. De raad heeft onvoldoende rekening gehouden met hun belangen, omdat hij de ruimtelijke aanvaardbaarheid van een woonbestemming niet heeft onderzocht. De raad had hen in elk geval in de gelegenheid moeten stellen om de benodigde onderzoeken aan te leveren en niet kunnen volstaan met de mededeling in de nota van zienswijzen dat een ruimtelijke onderbouwing kan worden aangeleverd waaruit blijkt dat wordt voldaan aan de voorwaarden van de wijzigingsbevoegdheid in artikel 3, lid 3.7.6, van de planregels.

6.1. In het stelsel van de Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro) is een bestemmingsplan het ruimtelijke instrument waarin de wenselijke toekomstige ontwikkeling van een gebied wordt neergelegd. De raad dient bij de vaststelling van een bestemmingsplan rekening te houden met een particulier initiatief betreffende ruimtelijke ontwikkelingen, voor zover dat initiatief voldoende concreet is, tijdig kenbaar is gemaakt en ten tijde van de vaststelling van het plan op basis van de op dat moment bekende gegevens de ruimtelijke aanvaardbaarheid daarvan

kan worden beoordeeld.

6.2. De raad heeft zich op het standpunt gesteld dat de toekenning van een woonbestemming ter plaatse op belemmeringen stuit. Vanwege het geldende beleid dat voorschrijft dat voor de toekenning van een woonbestemming overtollige bebouwing moet worden gesloopt, vindt de raad de oppervlakte aan agrarische bedrijfsbebouwing die [appellanten sub 3] willen behouden - naar zij stellen tussen de 1.000 m² tot 1.250 m² - niet passend bij een woonbestemming. Bijgebouwen met een omvang van 1.000 m² tot 1.250 m² zijn volgens de raad passend bij een agrarische bestemming. Voor een woonbestemming vindt de raad in de regel bijgebouwen tot 200 m² aanvaardbaar, en tot 500 m² als er een klein ambachtelijk bedrijf ter plaatse wordt geëxploiteerd. Verder wijst de raad erop dat nog een milieuvergunning geldt voor het perceel van [appellanten sub 3] en vinden er ook nog steeds agrarische activiteiten plaats, zowel in de gebouwen als op omliggende gronden. Op het perceel worden volgens de raad meer dan hobbymatig koeien en schapen gehouden. Onder deze omstandigheden is toekenning van een woonbestemming niet aan de orde, aldus de raad.

6.3. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad, gezien de oppervlakte van de agrarische bedrijfsbebouwing die [appellanten sub 3] willen behouden, de geldende milieuvergunning en de huidige agrarische activiteiten, zich terecht op het standpunt gesteld dat het initiatief voor een woonbestemming in strijd is met het geldende beleid voor het omzetten van een agrarische bestemming in een woonbestemming, zoals dat ook is opgenomen in de voorwaarden van de wijzigingsbevoegdheid die daarin voorziet. [appellanten sub 3] hebben niet onderbouwd waarom in hun geval een uitzondering op dit beleid zou moeten worden gemaakt. Vanwege de strijd met het geldende beleid heeft de raad dan ook in redelijkheid kunnen afzien van het verlenen van planologische medewerking aan het verzoek van [appellanten sub 3]. Het betoog slaagt niet.

7. [appellanten sub 3] betogen dat de raad heeft gehandeld in strijd met het verbod van misbruik van bevoegdheid. Door te volstaan met een verwijzing naar de wijzigingsbevoegdheid uit artikel 3, lid 3.7.6, van de planregels, zou voor hun verzoek om een woonbestemming een aparte procedure moeten worden gevolgd. De raad heeft hun concrete initiatief ten onrechte buiten het plan gehouden om daar financieel beter van te worden, aldus [appellanten sub 3].

7.1. Hiervoor is overwogen dat de raad zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat het initiatief voor een woonbestemming in strijd is met het geldende beleid. Daardoor bestaat geen grond voor het oordeel dat de raad het initiatief om oneigenlijke redenen niet heeft meegenomen in de besluitvorming over het plan. Ter zitting heeft de raad ook bevestigd dat het verzoek om een woonbestemming in deze planherziening zou zijn meegenomen, als het verzoek aan de voorwaarden - waaronder de sloop van de overtollige agrarische bedrijfsbebouwing - zou hebben voldaan. Het betoog slaagt dan ook niet.

8. [appellanten sub 3] betogen verder dat artikel 3, lid 3.7.6, van de planregels onduidelijk is. Volgens de aanhef van dit artikel lijkt het te gaan om een wijzigingsbevoegdheid van het college van burgemeester en wethouders om de agrarische bestemming te wijzigen naar de bestemming "Wonen", maar in artikel 3, lid 3.7.6, onder h, sub 3, wordt gesproken over de verlening van een omgevingsvergunning, waardoor het lijkt te gaan om een afwijkingsbevoegdheid.

8.1. Artikel 3, lid 3.7.6, van de planregels luidt:

"Burgemeester en wethouders kunnen de gronden met deze bestemming ter plaatse van de

aanduiding 'bouwvlak' van een agrarisch bedrijf wijzigen in de bestemming 'Wonen' en/of de bestemming 'Agrarisch' en/of 'Agrarisch met waarden', mits wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

Wijzigen naar wonen

[...]

h. De bebouwde oppervlakte van de bijgebouwen mag niet meer bedragen dan 200 m² per woning, waarvan maximaal 25% aangebouwd aan de woning; bij sloop van de voormalige bedrijfsgebouwen, mag het genoemde oppervlak van 200 m² worden verhoogd, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

1. maximaal 25% van het gesloopte oppervlak aan legaal opgerichte bebouwing mag als bijgebouw worden teruggebouwd, tot een totaal aan bijgebouwen - zowel aangebouwd als vrijstaand - van maximaal 300 m²;

2. het surplus (alle aanwezige bebouwing boven de standaard maximaal toegestane oppervlakte aan bijgebouwen van 200 m²) moet in één keer worden gesloopt en deze sloop moet als voorwaarde aan de omgevingsvergunning worden verbonden;

3. geen omgevingsvergunning kan worden verleend indien:

- sloop kan plaatsvinden in het kader van de ruimte-voor-ruimte-regeling,

- of de sloop al op andere wijze is verzekerd;

- de gesloopte oppervlakte mag slechts éénmaal ten behoeve van nieuwe bebouwing in aanmerking worden genomen.

i. In uitzondering op het bepaalde onder h mag de bebouwde oppervlakte van de bijgebouwen maximaal 500 m² bedragen, indien naast de woonfunctie een klein ambachtelijk bedrijf als bedrijf aan huis wordt uitgeoefend met een maximum omvang van 500 m².

[...]"

8.2. Ter zitting is vast komen te staan dat in plaats van het woord "omgevingsvergunning" in artikel 3, lid 3.7.6, onder h, sub 3, van de planregels, het woord "medewerking" had moeten staan. Weliswaar blijkt uit de aanhef en de rest van artikel 3, lid 3.7.6, van de planregels dat het een wijzigingsbevoegdheid betreft, maar de Afdeling is van oordeel dat de verschrijving in onderdeel h, sub 3, mogelijk tot verwarring en daarmee tot rechtsonzekerheid kan leiden. Het besluit is in zoverre in strijd met de rechtszekerheid. Het betoog slaagt.

Het beroep van [appellant sub 4]

9. [appellant sub 4] woont aan de [locatie 5] in Helenaveen. Zij betoogt dat de raad voor de herbouw van de woning op dezelfde plaats op haar perceel, haar initiatieven om een kleinschalig bedrijf in de vorm van een consultancy- en coachingspraktijk te starten en een bed & breakfast in haar woning of in een bestaand bijgebouw te exploiteren ten onrechte omgevingsvergunningen voor afwijken van het plan vereist. Volgens haar is in alle gevallen sprake van een voldoende concreet, tijdig kenbaar initiatief waarvan de ruimtelijke aanvaardbaarheid ten tijde van de vaststelling van het plan kon worden beoordeeld. De raad heeft voor het kunnen realiseren van deze initiatieven ten onrechte verwezen naar het doorlopen van de procedures voor toepassing van afwijkingsbevoegdheden in plaats van deze initiatieven als zodanig te bestemmen in het plan.

9.1. De raad stelt zich op het standpunt dat voor de gewenste consultancy- en coachingspraktijk, de bed & breakfast en de herbouw van de woning omgevingsvergunningen kunnen worden aangevraagd. Die verzoeken kunnen niet in een bestemmingsplanprocedure worden ingediend volgens de raad, maar daarvoor is het omgevingsloket de aangewezen weg.

9.2. Zoals de Afdeling hiervoor heeft overwogen is in het stelsel van de Wro een bestemmingsplan het ruimtelijke instrument waarin de wenselijke toekomstige ontwikkeling van een gebied wordt neergelegd. De raad dient bij de vaststelling van een bestemmingsplan rekening te houden met een particulier initiatief betreffende ruimtelijke ontwikkelingen, voor zover dat initiatief voldoende concreet is, tijdig kenbaar is gemaakt en ten tijde van de vaststelling van het plan op basis van de op dat moment bekende gegevens de ruimtelijke aanvaardbaarheid daarvan kan worden beoordeeld.

9.3. [appellant sub 4] heeft in haar zienswijze uiteen gezet welke initiatieven zij in het plan bestemd wil zien. Voor die initiatieven heeft zij vervolgens kort na het aflopen van de zienswijzetermijn bij de raad een aanvulling met uittreksels uit het handelsregister van de voorgenomen bedrijven, businessplannen voor de consultancy- en coachingspraktijk en de bed & breakfast een bouwtechnische keuring betreffende de herbouw van haar woning ingediend. Enkele weken later heeft zij ook nog een ruimtelijke onderbouwing overgelegd in de vorm van een rapport van Van Dun Advies van 16 augustus 2017, de "Notitie: Verzoek medewerking gewenste (ruimtelijke) ontwikkelingen rechtstreeks toe staan voor de realisatie van een Bed & Breakfast, aan huis verbonden bedrijf en herbouw (woon)boerderij binnen de derde herziening bestemmingsplan 'Buitengebied' gemeente Deurne Locatie: [locatie 5] te Helenaveen". Daarin is voor elke afwijkingsbevoegdheid gesteld dat wordt voldaan aan de voorwaarden.

9.4. Aan de gronden van [appellant sub 4] waar de woning staat is de bestemming "Wonen" toegekend. In artikel 17, lid 17.2.1, onder a, sub 3, van de planregels is bepaald dat herbouw van een woning niet is toegestaan, tenzij gebruik wordt gemaakt van de afwijkingsbevoegdheid als bedoeld in artikel 32, lid 32.7, van de planregels.

Artikel 32, lid 32.7, van de planregels bevat een afwijkingsbevoegdheid voor het college van burgemeester en wethouders als bedoeld in artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wro. Daarmee kan de bevoegdheid worden gecreëerd op ondergeschikte onderdelen van het plan af te wijken. De Afdeling constateert dat met de regeling in artikel 32, lid 32.7, echter niet op onderschikte onderdelen wordt afgeweken van de gebruiks- of bouwregels die in artikel 17 van de planregels zijn opgenomen voor de bestemming "Wonen", maar dat daarin aanvullende bouwregels zijn opgenomen waaraan bij de herbouw van een (bedrijfs)woning moet worden voldaan. Daarvoor is de bevoegdheid van artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wro niet bedoeld. Het bestreden besluit is, voor zover dat ziet op de vaststelling van artikel 17, lid 17.2.1, onder a, sub 3, en artikel 32, lid 32.7, in strijd met artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wro vastgesteld. Het betoog van [appellant sub 4] over haar woning slaagt.

Ten overvloede wijst de Afdeling erop dat als planregels over de herbouw van (bedrijfs)woningen nodig worden gevonden door de raad, dergelijke bepalingen in de gebruiks- en bouwregels van de desbetreffende bestemming behoren te worden opgenomen, zodat daaraan kan worden getoetst bij de verlenen van een omgevingsvergunning voor bouwen.

9.5. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad eveneens onvoldoende gemotiveerd

waarom hij de ruimtelijke aanvaardbaarheid van de consultancy- en coachingspraktijk en de bed & breakfast niet heeft beoordeeld op basis van de door [appellant sub 4] overgelegde stukken, aangezien het plan pas op 19 december 2017, enkele maanden na indiening van deze stukken, is vastgesteld. Het indienen van een verzoek in een zienswijze is een passende en gebruikelijke manier om een ruimtelijk initiatief kenbaar te maken. De raad moet van concrete initiatieven die tijdig kenbaar zijn gemaakt en waarvan de ruimtelijke aanvaardbaarheid kan worden beoordeeld bezien of die in het plan als zodanig kunnen worden bestemd. De raad mocht zich niet aan deze verplichting onttrekken met de enkele verwijzing dat daarvoor omgevingsvergunningen kunnen worden aangevraagd op grond van afwijkingsbevoegdheden in het plan. Het besluit berust in zoverre ook niet op een deugdelijke motivering. Het betoog slaagt.

10. [appellant sub 4] betoogt dat ten onrechte de dubbelbestemming "Waarde - Archeologie 4" is toegekend aan een deel van haar gronden. Volgens haar is op veel plekken op het perceel tot een aanzienlijke diepte geroerd en zijn geen archeologische waarden aangetroffen dan wel zijn deze in elk geval bij de aanleg van het drainagesysteem, een kade langs de noord- en westzijde en een sloot langs de westzijde verwijderd. De raad heeft ten onrechte geen onderzoek gedaan of er nog archeologische waarden te verwachten zijn in deze gronden.

10.1. De raad heeft toegelicht dat al in het voorgaande plan, "Tweede herziening bestemmingsplan Buitengebied", de dubbelbestemming "Waarde - Archeologie 4" ter plaatse was toegekend aan de hand van een archeologische waardenkaart. Deze dubbelbestemming voor archeologie is niet opgenomen ter plaatse van bestaande bebouwing. Daarnaast is op grond van artikel 23, lid 23.2.2, geen omgevingsvergunning vereist indien gegraven wordt tot 0,5 m beneden het maaiveld. Als gegraven wordt dieper dan 0,5 m beneden maaiveld maar tot een oppervlakte van 2.500 m², is ook geen vergunning vereist.

10.2. De Afdeling stelt vast dat de dubbelbestemming "Waarde - Archeologie-4" alleen is toegekend aan het noordelijk en westelijk deel van de gronden van de Feyter. Naar het oordeel van de Afdeling heeft [appellant sub 4] niet aannemelijk gemaakt dat de archeologische waardenkaart, waar de raad zich op heeft gebaseerd, voor het deel van de gronden waaraan deze dubbelbestemming is toegekend onjuist is. De stelling dat er werkzaamheden zijn uitgevoerd op de gronden is daarvoor onvoldoende, omdat uit dat enkele feit niet zonder meer volgt dat alle mogelijke aanwezige archeologische waarden verloren zijn gegaan.

Gelet op het voorgaande heeft de raad in redelijkheid aan dit deel van de gronden van [appellant sub 4] de dubbelbestemming "Waarde - Archeologie 4" kunnen toekennen.

Het betoog slaagt niet.

11. [appellant sub 4] betoogt dat de planregels ten onrechte geen regeling bevatten dat onderzoek achterwege kan blijven als op andere wijze kan worden aangetoond dat er geen archeologische waarden zijn te verwachten of kunnen worden geschaad.

11.1. Op grond van artikel 23, lid 23.2.4, van de planregels kan een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 23, lid 23.2.1, van de planregels pas worden verleend als een rapport is overgelegd waarin de archeologische waarde van het terrein dat blijkt de aanvraag zal worden verstoord, naar het oordeel van burgemeester en wethouders in voldoende mate is vastgesteld en waaruit blijkt dat het behoud van de archeologische waarden in voldoende mate kan worden geborgd of de archeologische waarden door de verstoring niet onevenredig worden geschaad of geen archeologische waarde aanwezig is. In het artikellid 23.2.4, onder

b, staat echter de aanvulling dat als voor het betreffende gebied inmiddels een ander voldoende deskundig onderzoek heeft plaatsgevonden en daaruit is gebleken dat geen archeologische waarden te verwachten zijn, in dat geval kan worden volstaan met een verwijzing naar dat onderzoek. Anders dan [appellant sub 4] betoogt bevatten de planregels dus wel de mogelijkheid dat een archeologisch onderzoek achterwege kan blijven. Het betoog mist derhalve feitelijke grondslag en faalt het betoog reeds hierom. Het beroep van [appellant sub 5]

12. Ter zitting heeft [appellant sub 5] de beroepsgrond ingetrokken dat het noordelijke deel van een legaal bestaand bedrijfsgebouw ten onrechte deels buiten het bouwvlak zou liggen.

13. [appellant sub 5] betoogt dat op zijn gronden aan de [locatie 6] op grond van artikel 3, lid 3.2.2, onder c, sub 3, van de planregels ten onrechte de herbouw van de bedrijfswoning niet is toegestaan. Artikel 32, lid 32.7, bevat een mogelijkheid voor het college van burgemeester en wethouders om onder voorwaarden bij omgevingsvergunning af te wijken van dit verbod, maar sommige van die voorwaarden zijn rechtsonzeker. Niet duidelijk is wat wordt bedoeld met de voorwaarde in onderdeel f onder 1 van het artikellid dat de nieuwe situering van de (bedrijfs)woning stedenbouwkundig en landschappelijk aanvaardbaar moet zijn. Verder is het verschil tussen deze en de in hetzelfde onderdeel f onder 2 ook gestelde voorwaarde dat sprake moet zijn van een zorgvuldige landschappelijke inpassing onduidelijk. Ook is onder 4 van dat onderdeel als voorwaarde gesteld dat overtollige bebouwing, waaronder de voormalige (bedrijfs)woning, wordt gesloopt, maar onduidelijk is wat wordt bedoeld met "overtollige bebouwing", omdat bij herbouw niet altijd sprake is van overtollige bebouwing. Deze voorwaarden van de afwijkingsbevoegdheid zijn daarom in strijd met de rechtszekerheid.

13.1. Artikel 32, lid 32.7, luidt:

"Het bevoegd gezag kan door middel van het verlenen van een omgevingsvergunning de herbouw van de (bedrijfs)woning toe te staan, mits:

[...]

f. Indien er sprake is van herbouw van de (bedrijfs)woning op een fysiek andere plaats, dan zijn aanvullend onderstaande voorwaarden van toepassing:

1. de nieuwe situering van de (bedrijfs)woning stedenbouwkundig, landschappelijk en milieukundig aanvaardbaar is, waarbij dient te worden voldaan aan de Wet geluidhinder danwel hogere grenswaarde;
2. sprake is van een zorgvuldige landschappelijke inpassing, (met voor het landschap kenmerkende soorten), op basis van een door de gemeente goedgekeurd erfbeplantingsplan. Hierbij wordt getoetst aan de gemeentelijke investeringsregeling ruimtelijke kwaliteit zoals weergegeven in bijlage 4 'Beleidskader kwaliteitsverbetering landschap', inclusief later vastgestelde aanvullingen dan wel het kader dat volgend op voornoemd kader wordt vastgesteld, waarbij voornoemd kader is komen te vervallen;
3. geen onevenredige aantasting plaatsvindt van de belangen van derden, waaronder die van omwonenden en omliggende (agrarische) bedrijven;
4. overtollige bebouwing, waaronder de voormalige (bedrijfs)woning, wordt gesloopt."

13.2. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat het verschil tussen de voorwaarde van landschappelijke aanvaardbaarheid en

zorgvuldige landschappelijke inpassing is dat de landschappelijke aanvaardbaarheid gaat over de beoordeling of de ontwikkeling past binnen het landschap in algemene zin en een zorgvuldige landschappelijke inpassing gaat over de feitelijk aan te leggen groenvoorzieningen bij de woning dan wel binnen het bestemmingsvlak. Dat de voorwaarden enige beoordelingsruimte laten, betekent niet dat de voorwaarden daarom onvoldoende duidelijk zijn (vergelijk onder 25 van de uitspraak van 1 juni 2016, [ECLI:NL:RVS:2016:1515](#)). De Afdeling is dan ook van oordeel dat deze voorwaarden in de planregels niet rechtsonzeker zijn. In zoverre slaagt het betoog niet.

Wat betreft de voorwaarde dat overtollige bebouwing moet worden gesloopt, overweegt de Afdeling dat in artikel 1, lid 87, van de planregels een definitie daarvan is opgenomen, die luidt: "bebouwing die niet (meer) wordt gebruikt voor het doel, dan wel ten behoeve van de bestemming waar deze oorspronkelijk voor is gebouwd". De in de planregels opgenomen definitie van overtollige bebouwing is naar het oordeel van de Afdeling duidelijk over wat daaronder wordt verstaan. Zoals de raad ter zitting ook heeft toegelicht houdt deze definitie, anders dan [appellant sub 5] kennelijk veronderstelt, niet in dat bij herbouw van een bedrijfswoning altijd bebouwing - anders dan de oude bedrijfswoning - moet worden gesloopt. De Afdeling ziet geen reden voor het oordeel dat de voorwaarde dat overtollige bebouwing moet worden gesloopt rechtsonzeker is. In zoverre slaagt het betoog niet.

13.3. Hoewel hetgeen [appellant sub 5] heeft aangevoerd geen reden geeft om de voorwaarden van de afwijkingsbevoegdheid rechtsonzeker te achten, is hiervoor onder 9.4 overwogen dat artikel 32, lid 32.7, van de planregels is vastgesteld in strijd met artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wro. Het beroep van [appellant sub 5] is mede gericht tegen artikel 3, lid 3.2.2, onder c, sub 3, van de planregels, dat verwijst naar artikel 32, lid 32.7, van de planregels. Gelet op wat onder 9.4 is overwogen is het bestreden besluit, voor zover dat ziet op de vaststelling van artikel 3, lid 3.2.2, onder c, sub 3, van de planregels, eveneens in strijd met artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wro vastgesteld. Daarmee slaagt het betoog van [appellant sub 5].

14. [appellant sub 5] betoogt dat aan een deel van zijn gronden aan de [locatie 6] te Liessel en aan de [locatie 7] te Neerkant ten onrechte de aanduiding "wetgevingszone - omgevingsvergunning bufferzone bestaande bebouwing (peildatum 1 juli 2008)" is toegekend. De aanduiding is volgens hem alleen van toepassing op gronden met een dubbelbestemming "Waarde - Archeologie 3" of "Waarde - Archeologie 4", maar die dubbelbestemmingen zijn niet toegekend aan zijn gronden. Door de toekenning bestaat onduidelijkheid over de te verwachten archeologische waarden in zijn gronden. Ook is het volgens hem in strijd met een goede ruimtelijke ordening dat een betekenisloze aanduiding aan gronden wordt toegekend.

14.1. Artikel 22 bevat voor gronden waaraan de dubbelbestemming "Waarde - Archeologie 3" is toegekend een verbod met een omgevingsvergunningenstel. Ingevolge artikel 22, lid 22.2.2, aanhef en onder b, geldt een uitzondering van dat verbod ter plaatse van de aanduiding "wetgevingzone - omgevingsvergunning bufferzone bestaande bebouwing (peildatum 1 juli 2008)". Artikel 23 bevat hetzelfde stelsel voor gronden met de dubbelbestemming "Waarde - Archeologie 4".

De Afdeling stelt vast dat aan de gronden van [appellant sub 5] aan de [locatie 6] te Liessel en aan de [locatie 7] te Neerkant geen dubbelbestemming "Waarde - Archeologie 3" of Waarde - Archeologie 4" is toegekend. Voor die gronden gelden de hiervoor genoemde verboden met een omgevingsvergunningenstelsel uit artikel 22 en artikel 23 dus niet. Gelet hierop komt de aan de gronden aan de [locatie 6] en aan de [locatie 7] te Neerkant toegekende aanduiding

"wetgevingszone - omgevingsvergunning bufferzone bestaande bebouwing (peildatum 1 juli 2008)" geen betekenis toe. In dit geval leidt het toekennen in de verbeelding van zinledige aanduidingen aan het plandeel van [appellant sub 5] tot onduidelijkheid over de toepasselijkheid van een omgevingsvergunningenstelsel en is het bestreden besluit in zoverre genomen in strijd met de rechtszekerheid. Het betoog slaagt.

15. [appellant sub 5] betoogt dat aan zijn gronden aan de [locatie 7] te Neerkant een te klein bouwvlak is toegekend, omdat geen rekening is gehouden met een bouwvergunning voor een nog te bouwen loods aan de noordzijde van het bouwvlak.

15.1. Ter zitting is vast komen te staan dat [appellant sub 5] weliswaar een vergunning heeft aangevraagd voor een loods buiten het bouwvlak op deze plek, maar dat deze vergunning bij besluit van 22 september 2009 is geweigerd. Door [appellant sub 5] is niet weersproken dat dit besluit onherroepelijk is geworden. Omdat er geen vergunning is verleend voor de loods, faalt het betoog reeds hierom.

Het beroep van [appellante sub 6]

16. [appellante sub 6] heeft onder andere een vestiging aan de [locatie 8] te Deurne. Het plan staat volgens haar ten onrechte maar 650 m² aan bebouwde oppervlakte toe. Dat had moeten worden vermeerderd met 216 m², wat de oppervlakte is van een bestaand en op 30 januari 1979 vergund gebouw, dat in de noordwesthoek van het perceel staat.

16.1. Aan de gronden van [appellante sub 6] is de bestemming "Bedrijf" en onder andere de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf - 60" toegekend. Voor de bebouwde oppervlakte van bedrijfsgebouwen geldt op grond van de tabel, die in artikel 5, lid 5.2.2, onder c, van de planregels is opgenomen, de maatvoeringseis dat maximaal de bebouwde oppervlakte is toegestaan die die per bedrijf is opgenomen in de tabel in lid 5.4.2, onder a, van de planregels. Op grond van die tabel is ter plaatse van de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf - 60" 650 m² aan bebouwde oppervlakte toegestaan.

16.2. De Afdeling stelt op basis van de bouwvergunning van 30 januari 1979 en de bijbehorende bouwtekening vast dat er in de noordwesthoek van het perceel een gebouw is vergund met een oppervlak van 216 m², met een afmeting van 18 bij 12 m. Vaststaat dat de raad bij het bepalen van de maximale toegestane bebouwde oppervlakte ter plaatse alleen rekening heeft gehouden met een ander bestaand bedrijfsgebouw met een oppervlakte van 650 m². Naar het oordeel van de Afdeling is de raad bij het bepalen van de toegestane bebouwde oppervlakte ten onrechte voorbijgegaan aan de verleende bouwvergunning van 30 januari 1979. Gelet hierop is het bestreden besluit in zoverre niet met de vereiste zorgvuldigheid voorbereid. Het betoog slaagt.

Eindconclusies

17. De beroepen van [appellant sub 1] en [appellant sub 2] zijn ongegrond. Voor hen is deze uitspraak een einduitspraak en is daarmee voor hen een einde gekomen aan deze procedure.

17.1. Voor [appellant sub 1] en [appellant sub 2] bestaat voor een proceskostenveroordeling geen aanleiding.

18. De beroepen van [appellanten sub 3], [appellant sub 5] en van [appellante sub 6] zijn gegrond.

18.1. Gelet op wat over het beroep van [appellanten sub 3] onder 8.2 is overwogen moet het bestreden besluit, voor zover dat ziet op de vaststelling van het woord "omgevingsvergunning" in artikel 3, lid 3.7.6, onder h, sub 3, van de planregels, worden

vernietigd wegens strijd met de rechtszekerheid.

Gelet op wat over het beroep van [appellant sub 5] is overwogen onder 13.3 en 14.1 moet het bestreden besluit, voor zover dat ziet op de vaststelling van artikel 3, lid 3.2.2, onder c, sub 3, van de planregels en op het toekennen van de aanduiding "wetgevingszone - omgevingsvergunning bufferzone bestaande bebouwing (peildatum 1 juli 2008)" aan de plandelen die betrekking hebben op de gronden aan de [locatie 6] en aan de [locatie 7] te Neerkant, worden vernietigd wegens strijd met artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wro en de rechtszekerheid.

Gelet op wat over het beroep van [appellante sub 6] is overwogen onder 16.2 moet het bestreden besluit, voor zover dat ziet op de toegestane bebouwde oppervlakte van 650 m² die is opgenomen in de tabel in artikel 5, lid 5.4.2, onder a, van de planregels voor de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf - 60", worden vernietigd wegens strijd met artikel 3:2 van de Awb.

18.2. Wat betreft deze beroepen van [appellanten sub 3] en van [appellante sub 6] ziet de Afdeling aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, aanhef en onder b, van de Awb op de hierna te melden wijze zelf in de zaak te voorzien, omdat niet aannemelijk is dat derdebelaaghebbers in hun belangen zouden kunnen worden geschaad. De Afdeling zal bepalen dat deze uitspraak ten aanzien van de door hen bestreden planonderdelen in de plaats treedt van het bestreden besluit, voor zover dit is vernietigd.

De Afdeling zal in artikel 3, lid 3.7.6, onder h, sub 3, van de planregels het woord "omgevingsvergunning" vervangen door "medewerking" en de maximale bebouwde oppervlakte ter plaatse van de gronden van [appellante sub 6] vermeerderen met de oppervlakte van 216 m² zoals vergund op 30 januari 1979 en daarin de tabel in artikel 5, lid 5.4.2, onder a, van de planregels voor de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf - 60" de toegestane bebouwde oppervlakte te bepalen op 866 m².

18.3. Uit een oogpunt van rechtszekerheid en gelet op artikel 1.2.3 van het Besluit ruimtelijke ordening, ziet de Afdeling aanleiding de raad op te dragen de hierna in de beslissing nader aangeduide onderdelen van deze uitspraak binnen vier weken na verzending van de uitspraak te verwerken in het elektronisch vastgestelde plan dat te raadplegen is op de landelijke voorziening, www.ruimtelijkeplannen.nl.

18.4. Gezien het voorgaande is voor de beroepen van [appellanten sub 3], [appellant sub 5] en [appellante sub 6] deze uitspraak een einduitspraak en is daarmee voor hen een einde gekomen aan deze procedure.

18.5. De raad dient voor [appellanten sub 3], [appellant sub 5] en [appellante sub 6] op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Over de vergoeding van de kosten van het geuronderzoek voor [appellanten sub 3] overweegt de Afdeling als volgt. Het geuronderzoek ziet op de beroepsgrond dat de raad ten onrechte geen woonbestemming heeft toegekend in dit plan. Uit overweging 6.3 volgt dat deze beroepsgrond niet slaagt. Omdat de beroepsgrond die wel slaagt, namelijk dat artikel 3, lid 3.7.6, onder h, sub 3, van de planregels onduidelijk is, geen verband houdt met het geuronderzoek, oordeelt de Afdeling dat de kosten voor dat geuronderzoek niet voor vergoeding door de raad in aanmerking komen (vergelijk de uitspraak van 25 juli 2018, [ECLI:NL:RVS:2018:2505](https://uitspraken.rechtspraak.nl?ident=NL:RVS:2018:2505)).

19. Wat betreft het beroep van [appellant sub 4] zal de Afdeling met het oog op een spoedige beslechting van het geschil de raad op grond van artikel 8:51d van de Awb opdragen om

binnen 26 weken na verzending van deze uitspraak het gebrek genoemd onder 9.5 in het bestreden besluit te herstellen. De raad moet daartoe met inachtneming van deze uitspraak alsnog toereikend motiveren waarom hij de ruimtelijke aanvaardbaarheid van de consultancy- en coachingspraktijk en de bed & breakfast niet heeft beoordeeld op basis van de door [appellant sub 4] overgelegde stukken of in plaats daarvan een gewijzigd besluit nemen. Bij wijziging van het bestreden besluit hoeft afdeling 3.4 van de Awb niet opnieuw te worden toegepast. De raad dient een eventuele wijziging van het besluit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken.

19.1. Voor [appellant sub 4] is deze uitspraak een tussenuitspraak, wat inhoudt dat pas in een volgende uitspraak definitief op haar beroep zal worden beslist. Gezien wat onder 9.4 is overwogen zal het bestreden besluit, voor zover dit ziet op artikel 17, lid 17.2.1, onder a, sub 3, en artikel 32, lid 32.7, van de planregels in de einduitspraak worden vernietigd.

19.2. In de einduitspraak zal voor [appellant sub 4] worden beslist over de proceskosten en de vergoeding van het betaalde griffierecht.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart de beroepen van [appellant sub 1A] en [appellant sub 1B] en [appellant sub 2] ongegrond;

II. verklaart de beroepen van [appellant sub 3A] en [appellant sub 3B], [appellant sub 5A] en [appellant sub 5B] en [appellante sub 6], waarvan de vennoten zijn [vennoot A], [vennoot B], [vennoot C] en [vennoot D], tegen het besluit van de raad van de gemeente Deurne van 19 december 2017 tot vaststelling van het bestemmingsplan "Derde herziening buitengebied" gegrond;

III. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Deurne van 19 december 2017 tot vaststelling van het bestemmingsplan "Derde herziening buitengebied" voor zover dat ziet op:

a. de vaststelling van het woord "omgevingsvergunning" in artikel 3, lid 3.7.6, onder h, sub 3, van de planregels;

b. de vaststelling van artikel 3, lid 3.2.2, onder c, sub 3, van de planregels;

c. het toekennen van de aanduiding "wetgevingszone - omgevingsvergunning bufferzone bestaande bebouwing (peildatum 1 juli 2008)" aan de plandelen die betrekking hebben op de gronden aan de [locatie 6] en aan de [locatie 7] te Neerkant;

d. de toegestane bebouwde oppervlakte van 650 m² die is opgenomen in de tabel in artikel 5, lid 5.4.2, onder a, van de planregels voor de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf - 60";

IV. bepaalt dat:

a. in artikel 3, lid 3.7.6, onder h, sub 3, van de planregels het woord "omgevingsvergunning" wordt vervangen door "medewerking";

b. in de tabel in artikel 5, lid 5.4.2, onder a, van de planregels de toegestane bebouwde oppervlakte 866 m² bedraagt voor de aanduiding "specifieke vorm van bedrijf - 60";

V. bepaalt dat deze uitspraak wat betreft het hiervoor vermelde onderdeel IV in de plaats treedt van het vernietigde besluit;

VI. draagt de raad van de gemeente Deurne op om binnen vier weken na verzending van deze uitspraak ervoor zorg te dragen dat het hiervoor vermelde onderdelen III.b, III.c en IV wordt verwerkt in het elektronisch vastgestelde plan dat te raadplegen is op de landelijke voorziening, www.ruimtelijkeplannen.nl;

VII. draagt de raad van de gemeente Deurne op:

- om binnen 26 weken na verzending van deze uitspraak onderscheidenlijk tussenuitspraak met inachtneming van wat onder 9.5 is overwogen het besluit van 19 december 2017 tot vaststelling van het bestemmingsplan "Derde herziening buitengebied" te herstellen door alsnog toereikend te motiveren waarom hij de ruimtelijke aanvaardbaarheid van de consultancy- en coachingspraktijk en de bed & breakfast niet heeft beoordeeld op basis van de door [appellant sub 4] overgelegde stukken of in plaats daarvan het plan op dit punt gewijzigd vast te stellen;

- de Afdeling en [appellant sub 4] de uitkomst van de opdracht mede te delen en een eventueel gewijzigd besluit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken en mede te delen;

VIII. veroordeelt de raad van de gemeente Deurne tot vergoeding van bij:

a. [appellant sub 3A] en [appellant sub 3B] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.347,14 (zegge: dertienhonderdzevenenveertig euro en veertien cent), waarvan € 1.050,00 (zegge: duizendvijftig euro) toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, met dien verstande dat bij betaling van genoemd bedrag aan een van hen de raad aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan;

b. [appellant sub 5A] en [appellant sub 5B] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.050,00 (zegge: duizendvijftig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, met dien verstande dat bij betaling van genoemd bedrag aan een van hen de raad aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan;

c. [appellante sub 6], waarvan de vennoten zijn [vennoot A], [vennoot B], [vennoot C] en [vennoot D], in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 525,00 (zegge: vijfhonderdvijfentwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, met dien verstande dat bij betaling van genoemd bedrag aan een van hen de raad aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan;

IX. gelast dat de raad van de gemeente Deurne aan:

a. [appellant sub 3A] en [appellant sub 3B] het door hen voor de behandeling van hun beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 168,00 (zegge: honderdachtenzestig euro) vergoedt, met dien verstande dat bij betaling van genoemd bedrag aan een van hen de raad aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan;

b. [appellant sub 5A] en [appellant sub 5B] het door hen voor de behandeling van hun beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 168,00 (zegge: honderdachtenzestig euro) vergoedt, met dien verstande dat bij betaling van genoemd bedrag aan een van hen de raad aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan;

c. [appellante sub 6], waarvan de vennoten zijn [vennoot A], [vennoot B], [vennoot C] en [vennoot D], het door haar voor de behandeling van haar beroep betaalde griffierecht ten

bedrage van € 333,00 (zegge: driehonderddrieëndertig euro) vergoedt, met dien verstande dat bij betaling van genoemd bedrag aan een van hen de raad aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan.

Aldus vastgesteld door mr. E.A. Minderhoud, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.V. Vreugdenhil, griffier.

w.g. Minderhoud

lid van de enkelvoudige kamer

De griffier is verhinderd de uitspraak te ondertekenen.

Uitgesproken in het openbaar op 5 februari 2020

571-865.

DE RAAD DER GEMEENTE DEURNE

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 14 november 2017, nr. 80;

gezien het (ontwerp)bestemmingsplan 'Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied' met bijlagen en de milieueffectrapportage;

gehoord de commissie Wonen & Economie van 12 december 2017 en gezien de raadsinformatiebrief (RIB-MB-1745) die naar aanleiding daarvan is verstuurd;

overwegende dat:

- op 13 oktober 2016 conform artikel 1.3.1 van het Besluit ruimtelijke ordening een kennisgeving is geplaatst omtrent het voornemen tot het voorbereiden van het bestemmingsplan 'Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied' in het Weekblad voor Deurne en de Staatscourant;
- met ingang van 14 oktober 2016 het voorontwerpbestemmingsplan 'Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied' gedurende zes weken ter inzage heeft gelegen en dat ingezetenen en belanghebbenden een inspraakreactie konden indienen;
- er inspraakreacties zijn ingediend;
- het voorontwerpbestemmingsplan 'Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied' overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening aan diverse instanties is toegezonden;
- deze instanties aanleiding hebben gezien tot het maken van opmerkingen;
- met ingang van 9 juni 2017 gedurende zes weken ter inzage heeft gelegen het ontwerpbestemmingsplan 'Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied' met de hierbij behorende stukken;
- deze terinzagelegging van tevoren is bekendgemaakt op de gemeentelijke website, in het Weekblad voor Deurne en de Staatscourant van 08 juni 2017;
- een ieder in de gelegenheid is gesteld om een zienswijze in te dienen en dat er tijdens de periode van terinzagelegging 129 zienswijzen zijn ingediend (en 2 buiten de termijn);
- hiervan een overzicht is opgenomen in de bijgevoegde Nota van zienswijze & wijzigingen 'Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied';
- alle zienswijzen zijn gericht dan wel geacht te zijn gericht aan de gemeenteraad;
- twee zienswijzen zijn ingediend buiten de daarvoor gestelde termijn en de overige zienswijzen zijn ingekomen binnen de daarvoor gestelde termijn;
- de indieners van een zienswijze in de gelegenheid zijn gesteld om hun zienswijze mondeling toe te lichten voor de Hoorcommissie Ruimtelijke Plannen op 30 augustus 2017;
- in de Nota van zienswijze & wijzigingen 'Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied' wordt ingegaan op deze zienswijzen, deze zienswijzen op een zorgvuldige wijze zijn beantwoord en dat gemotiveerd is aangegeven of er al dan niet aan de zienswijzen tegemoet wordt gekomen;
- de gemeenteraad de beantwoording van deze zienswijzen onderschrijft;
- de het ontwerpbestemmingsplan 'Derde herziening bestemmingsplan buitengebied' op enkele onderdelen ambtshalve is aangepast, zoals aangegeven in de Nota van zienswijzen & wijzigingen 'Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied';

- de Nota van zienswijze & wijzigingen 'Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied' als bijlage bij de toelichting van het bestemmingsplan wordt opgenomen;
- een plan-milieueffectrapport en een Passende beoordeling zijn opgesteld in september 2016;
- de Commissie m.e.r. op 31 januari 2017 een toetsingsadvies heeft afgegeven op de plan-milieueffectrapport en een Passende beoordeling;
- de Commissie adviseert om een aanvulling op het plan-milieueffectrapport en de Passende beoordeling op te stellen en dat deze aanvulling ook is opgesteld en is toegevoegd aan de toelichting van het bestemmingsplan 'Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied';
- het vaststellen van een exploitatieplan zoals bedoeld in artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening niet noodzakelijk is, omdat het verhaal van de kosten anderszins is verzekerd;

gelet op het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht, Wet ruimtelijke ordening en het Besluit ruimtelijke ordening (Bro), waaronder het feit dat het bestemmingsplan conform artikel 1.2.3 van het Bro in elektronische vorm is vastgelegd;

mede gelet op de amendementen "Omvang bijgebouwen Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied" en "Perceel Loon 45a herbestemming van bos naar agrarisch" (in het besluit opgenomen onder 2a en 2b);

BESLUIT

1. in te stemmen met de beantwoording van de zienswijzen en (formeel) ontvankelijk en niet-ontvankelijk verklaren, zoals aangegeven in de bij dit besluit horende Nota van zienswijzen & wijzigingen 'Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied';
- 2a. conform de Nota van zienswijzen & wijzigingen 'Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied' het bestemmingsplan 'Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied', met de daarbij behorende toelichting en bijlagen, met het identificatienummer NL.IMRO.0762.BP201601-C003 en ondergrond o_NL.IMRO.0762.BP201601-C001 *gewijzigd* vast te stellen;
- 2b. *daarbij aanvullend te bepalen dat de regels bij dit bestemmingsplan in die zin worden gewijzigd dat in artikel 3.7.6. onder h de oppervlakte van 150 m2 wordt gewijzigd in 200 m2 en de oppervlakte van 200 m2 wordt gewijzigd in 300 m2 en dat in artikel 3.7.6. onder i de oppervlakte van 300 m2 wordt gewijzigd in 500 m2;*
- 2c. *daarbij verder aanvullend te bepalen dat het perceel met de bestemming 'Bos', gelegen ten zuiden van Loon 45a, de bestemming 'Agrarisch' krijgt;*
3. het plan-milieueffectrapport (MER) en de passende beoordeling behorende bij het (ontwerp)bestemmingsplan 'Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied', inclusief aanvulling vast te stellen;
4. geen exploitatieplan zoals bedoeld in artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening vast te stellen;
5. het besluit van 28 juni 2016 tot het vaststellen van de Nota Grond- en Vastgoed-exploitaties deel A 2016-2025 in zoverre te herzien, dat voor de BIO-locaties de woonbestemming (vooralsnog) behouden blijft.

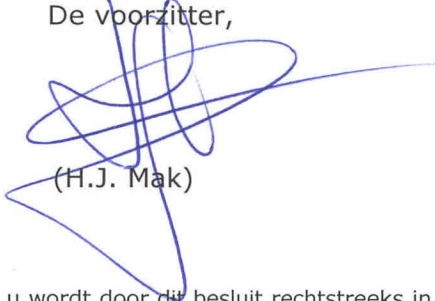
Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 19 december 2017,

De griffier,

(R.J.C.M. Rutten)

De voorzitter,

(H.J. Mak)

Rechtsmiddelen:

Als u het niet eens bent met dit besluit en u wordt door dit besluit rechtstreeks in uw belang getroffen, kunt u hiertegen beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, mits u tijdig een zienswijze op het ontwerpbesluit bij het college naar voren heeft gebracht of aantoont dat u redelijkerwijs niet in staat bent geweest uw zienswijze bij het college naar voren te brengen.

Een belanghebbende die bezwaar heeft tegen de wijzigingen die de gemeenteraad bij de vaststelling in het plan heeft aangebracht, kan eveneens beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Beroep instellen kan tot zes weken na de dag van terinzagelegging van het besluit. In het beroepschrift moet u tenminste het volgende opnemen: uw naam en adres, de datum, een omschrijving van het besluit waartegen u beroep instelt en de reden(en) van het beroep. U moet het beroepschrift ook ondertekenen.

Het instellen van beroep schorst de werking van het besluit niet. Daarom kunt u als u een spoedeisend belang heeft de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State verzoeken een voorlopige voorziening te treffen (bijvoorbeeld schorsing van het besluit). Aan het instellen van beroep en het indienen van een verzoek om voorlopige voorziening zijn kosten verbonden.

Het postadres van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State is: Postbus 20019, 2500 EA in 's-Gravenhage. Kijkt u voor meer informatie op http://www.raadvanstate.nl/onze_werkwijze/bestuursrechtspraak/ of informeert u bij de afdeling publieksvoorziening van de Afdeling Bestuursrechtspraak in 's-Gravenhage (tel. 070 - 426 42 51 of 070 - 426 40 33).

*Amendement
omvang bijgebouwen 3^e herziening bestemmingsplan Buitengebied
ingediend door fracties DeurneNU en VVD*

DE RAAD DER GEMEENTE DEURNE

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 14 november 2017, nr. 80 met bijbehorend conceptbesluit (Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied);

constaterende dat de maximale oppervlakte van bijgebouwen voor woningen (omgeschakeld van agrarisch) is bepaald op 150 m² met surplus naar 200 m² en dat de maximale oppervlakte van bijgebouwen bij een VAB is bepaald op 300 m²;

Constaterende dat

- Bij een omschakeling van agrarisch naar wonen vaak de wens is om grote machines en andere zaken in bezit te houden;
- Hiervoor 150 m² ontoereikend is (zie bijlage 1);
- Wanneer 150 m² tot 200 m² in gebruik is voor persoonlijk gebruik, er volgens het huidige voorstel nog maar 100 m² tot 150 m² overblijft voor het klein ambachtelijk bedrijf;
- In het geval van een klein ambachtelijk bedrijf 100 m² tot 150 m² vaak ontoereikend is om op een gedegen, en veilige, manier dit klein ambachtelijk bedrijf in te richten;

Overwegende dat

- We dynamiek in ons buitengebied willen stimuleren;
- We geen verrommeling willen krijgen in ons buitengebied, en het daarmee ook niet niet wenselijk is dat bij een woning allerlei zaken buiten worden opgeslagen;
- We in de VAB's kansen zien om kraamkamer te zijn voor ondernemers die later zullen doorgroeien tot bedrijven op onze industrieterreinen;
- We de ondernemers die in VAB's aan de slag gaan de kans willen bieden om een gedegen, en veilige, werkplek in te richten;

BESLUIT

aan het besluit onder punt 2 het navolgende toe te voegen:

2a. met inachtneming van:

- de regels bij dit bestemmingsplan worden (punt 3.7.6. onder h) in die zin gewijzigd dat de oppervlakte van 150 m² wordt gewijzigd in 200 m² en de oppervlakte van 200 m² wordt gewijzigd in 300 m²;
- de regels bij dit bestemmingsplan worden (punt 3.7.6. onder i) in die zin gewijzigd dat de oppervlakte van 300 m² wordt gewijzigd in 500 m².

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 19 december 2017.

Ingediend door:
Progressief Akkoord – GroenLinks
VVD Deurne
PvdA Deurne
BTD

*Amendement 1 perceel Loon 45 A te Deurne – Liessel
Herbestemming van bos naar agrarisch.*

**DE RAAD DER GEMEENTE DEURNE
In vergadering bijeen op 19 december 2017;**

gezien het voorstel van het burgemeester en wethouders d.d. 14 november 2017, nr. 80;

constaterende dat:

- uit de bestemmingsplanhistorie en de archiefstukken niet is af te leiden, waarom in 2007 de bestemming 'Bos' op dit perceel is gelegd.;
- dat tot dat moment het perceel een agrarische bestemming had (tekening bijlage 1),
- dat beide bestemmingen op zich passend zijn voor de locatie en situatie,

van mening zijnde dat:

- dat er geen belemmeringen om over te gaan tot herbestemming;
- dat de bestemming meer recht doet aan de bestaande situatie,,

BESLUIT

Het Derde herziening bestemmingsplan Buitengebied', met de daarbij behorende toelichting en bijlagen, met het identificatienummer NL.IMRO.0762.BP201601-C003 en ondergrond o_NL.IMRO.0762.BP201601-

als volgt te wijzigen:

- Conform bijgevoegde "tekening bijlage 2" de bestemming bos te wijzigen in agrarisch.

en gaat over tot de orde van de dag.

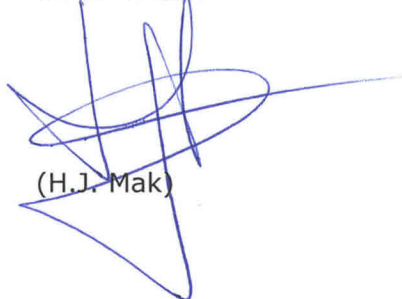
Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 19 december 2017.

De griffier

(R.J.C.M. Rutten)

De voorzitter

(H.J. Mak)